



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
18 ΙΟΥΛΙΟΥ 1949

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
107

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1637

Κύρωση της 92 Διεθνούς Σύμβασης Εργασίας για την ενδίαιτηση των πληρωμάτων των πλοίων (αναθεωρητική 1949).

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο.

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η 92 Διεθνής Σύμβαση Εργασίας για την ενδίαιτηση των πληρωμάτων των πλοίων, (αναθεωρητική 1949), που ψηφίστηκε κατά την 32α Σύνοδο της Διεθνούς Συνδιάσκεψης Εργασίας του έτους 1949, το κείμενο της οποίας σε ελληνική μετάφραση και στο γαλλικό και αγγλικό πρωτότυπο έχει ως ακολούθως:

ΣΥΜΒΑΣΗ 92.

ΕΝΔΙΑΙΤΗΣΗ ΤΩΝ ΠΛΗΡΩΜΑΤΩΝ
ΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ
(ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ 1949).

Η Γενική Συνδιάσκεψη της Διεθνούς Οργανώσεως Εργασίας συγκλήθηκε στη Γενεύη από το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας και συνέληθε εκεί την 8ην Ιουνίου 1949, στην τριανκοστή δεύτερη συνεδρία της.

Αφού αποφάσισε την υιοθέτηση ορισμένων προτάσεων σχετικών με τη μερική αναθεώρηση της Συμβάσεως για την ενδίαιτηση των πληρωμάτων 1949, που υιοθετήθηκε στην 28η

συνεδρία της, ζήτημα που αποτελεί το δωδέκατο θέμα της ημερησίας διατάξεως της συνεδρίας.

Αφού αποφάσισε ότι οι προτάσεις αυτές πρέπει να λάβουν τον τύπο Διεθνούς Συμβάσεως.

Υιοθετεί σήμερα δεκαοκτώ Ιουνίου χίλια εννιακόσια σαράντα εννιά την ακόλουθη σύμβαση με τον τίτλο Σύμβαση ενδίαιτσεως πληρωμάτων (αναθεωρημένη) 1949.

ΜΕΡΟΣ I

Γενικές διατάξεις.

Άρθρο 1.

1. Η Σύμβαση αυτή εφαρμόζεται σε κάθε σκάφος του Δημόσιου ή ιδιώτη που θαλασσοπλοεί με μηχανική προώθηση και απασχολείται στη μεταφορά προσώπων ή πραγμάτων για εμπορικό σκοπό και είναι νηολογημένο σε Χώρα για την οποία ισχύει η Σύμβαση αυτή.

2. Οι Εσωτερικοί νόμοι ή Κανονισμοί θα καθορίζουν πότε τα πλοία θεωρούνται ότι θαλασσοπλοούν για την εφαρμογή της Συμβάσεως αυτής.

3. Η Σύμβαση αυτή δεν εφαρμόζεται σε:

- α) σκάφη κάτω των 500 τόνων ολικής χωρητικότητας,
- β) σκάφη που κινούνται ουσιαστικά με πανιά αλλά είναι εξοπλισμένα με βοηθητικές μηχανές,
- γ) σκάφη που απασχολούνται στην αλιεία ψαριών, φαλαινών ή παρόμοιες επιχειρήσεις,
- δ) ρυμουλκά.

4. Πάντως η Σύμβαση αυτή θα εφαρμόζεται στην έκταση που είναι δικαιολογημένο και δυνατό:

- α) σε σκάφη από 200—500 τόρους ολικής χωρητικότητας,

β) στην ενδίαίτηση προσώπων που απασχολούνται στη συνήθη ναυτική εργασία πάνω σε πλοία απασχολούμενα στη φαινοθηρία ή παρόμοιες επιχειρήσεις.

5. Οι απαιτήσεις που περιέχονται στο ΙΙΙ μέρος αυτής της Συμβάσεως είναι δυνατό να μην εφαρμοσθούν ακριβώς σε οποιοδήποτε πλοίο, εφόσον η αρμόδια αρχή, αφού συμβουλευθεί τις οργανώσεις των πλοιοκτητών και (ή) τους πλοιοκτήτες και τις αντιπροσωπευτικές επαγγελματικές οργανώσεις των ναυτικών, πεισθεί ότι με τη διαφορετική εφαρμογή των κανόνων τούτων, παρέχονται πλεονεκτήματα τέτοια, ώστε στο σύνολό τους οι όροι δεν είναι λιγότερο ευνοϊκοί από εκείνους οι οποίοι θα ήταν αν οι κανόνες της συμβάσεως εφαρμόζονταν αυστηρά.

Λεπτομέρειες όλων αυτών των παρεκκλίσεων θα ανακοινώνονται από το Κράτος Μέλος στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας ο οποίος θα πληροφορεί σχετικά τα Κράτη Μέλη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας.

Άρθρο 2.

Στη Σύμβαση αυτή:

α) «πλοίο» σημαίνει σκάφος στο οποίο εφαρμόζεται η Σύμβαση.

β) «κόρου» σημαίνει κόρους ολικής χωρητικότητας.

γ) «επιβατηγό πλοίο» σημαίνει πλοίο για το οποίο υπάρχει σε ισχύ είτε πιστοποιητικό ασφαλείας που ενδόθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις της ισχύουσας Διεθνούς Συμβάσεως για την ασφάλεια της ανθρώπινης ζωής στη θάλασσα, είτε πιστοποιητικό μεταφοράς επιβατών.

δ) «αξιοματικός» σημαίνει κάθε πρόσωπο, εκτός από τον Πλοίαρχο, που έχει βαθμό του αξιοματικού σύμφωνα με τους εσωτερικούς νόμους ή κανονισμούς ή αν δεν υπάρχουν σχετικοί νόμοι ή κανονισμοί σύμφωνα με συλλογική σύμβαση ή έθιμο.

ε) «κατώτερο πλήρωμα» σημαίνει μέλος πληρώματος πλην των αξιοματικών.

στ) «υπαξιοματικός» σημαίνει μέλος κατώτερου πληρώματος που υπηρετεί σε θέση εποπτείας ή ειδικής ευθύνης και θεωρείται ως υπαξιοματικός, σύμφωνα με εσωτερικούς νόμους ή κανονισμούς ή αν δεν υπάρχουν σχετικοί νόμοι ή κανονισμοί σύμφωνα με συλλογική σύμβαση ή έθιμο.

ζ) Ο όρος «ενδίαίτηση πληρώματος» περιλαμβάνει υπνωδωμάτια, εστιατόρια, αποχωρητήρια, νασκομεία και αίθουσες αναψυχής προορισμένες για χρήση του πληρώματος.

η) Ο όρος «προβλεπόμενο» σημαίνει προβλεπόμενο από εσωτερικούς νόμους ή κανονισμούς ή την αρμόδια αρχή.

θ) Ο όρος «επικυβερνητική» σημαίνει τη νηολόγηση του πλοίου που γίνεται όταν αλλάζει ταυτόχρονα η χώρα νηολόγησης και η ιδιοκτησία του πλοίου.

Άρθρο 3.

1. Κάθε μέλος για το οποίο ισχύει η σύμβαση αυτή αναλαμβάνει την υποχρέωση να διατηρεί σε ισχύ νόμους ή Κανονισμούς οι οποίοι διασφαλίζουν την εφαρμογή των διατάξεων του Δεύτερου, Τρίτου και Τέταρτου Μέρους της Συμβάσεως αυτής.

2. Οι νόμοι ή κανονισμοί θα:

α) επιβάλλουν στις αρμόδιες Αρχές την υποχρέωση να γνωστοποιούν το περιεχόμενό τους σε όλα τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα.

β) Θα καθορίζουν τα υπεύθυνα πρόσωπα για την τήρηση των διατάξεων τούτων.

γ) Θα προβλέπουν τις κατάλληλες ποινές για την παράβαση τους.

δ) Θα προβλέπουν την ύπαρξη κατάλληλου συστήματος επιθεωρήσεων για τη διασφάλιση της αποτελεσματικής εφαρμογής τους.

ε) Θα επιβάλλουν στην αρμόδια Αρχή την υποχρέωση να συμβουλευθεί τις οργανώσεις πλοιοκτητών και (ή) τους πλοιοκτήτες και τις αναγνωρισμένες και αντιπροσωπευτικές

οργανώσεις των ναυτικών σχετικά με τη διατύπωση των κανονισμών και να συνεργάζονται όσο είναι δυνατό μ' αυτά τα μέρη για την τήρησή τους.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

Σχεδιαστή και έλεγχοι της ενδίαίτησεως πληρωμάτων.

Άρθρο 4.

1. Προτού αρχίσει η ναυπήγηση κάποιου πλοίου θα υποβάλλεται για έγκριση στην αρμόδια Αρχή σχέδιο του πλοίου στο οποίο θα φαίνεται σε προβλεπόμενη κλίμακα ο τόπος και η γενική κατανομή της ενδίαίτησεως του πληρώματος.

2. Προτού αρχίσει η κατασκευή των ενδίαίτημάτων του πληρώματος και προτού μεταβληθεί ή ανακατασκευασθεί η ενδίαίτηση σε πλοίο που υπάρχει θα υποβάλλεται για έγκριση στην αρμόδια Αρχή λεπτομερές σχέδιο και πληροφορίες που αφορούν αυτή και που εμφανίζουν σε προβλεπόμενη κλίμακα και με τις προβλεπόμενες λεπτομέρειες την κατανομή κάθε χώρου, τη διάθεση των επίπλων και τσιβιών, τα μέσα και τη διάταξη του αερισμού, φωτισμού, θερμάνσεως και υγειονομικών εγκαταστάσεων.

Πάντως σε επείγουσες περιπτώσεις οι προσωρινές μεταβολές ή ανακατασκευές που εκτελεσθούν εντός της χώρας στην οποία το σκάφος είναι νηολογούμενο, αρκεί για την εφαρμογή του άρθρου τούτου να υποβληθούν αργότερα τα σχέδια στην αρμόδια Αρχή για έγκριση.

Άρθρο 5.

Η αρμόδια αρχή θα επιθεωρεί το πλοίο για να εξασφαλίσει αν η ενδίαίτηση πληρεί τους όρους των νόμων και κανονισμών, όταν:

α) το πλοίο νηολογείται ή επαννηολογείται.

β) μεταβάλλεται ουσιαστικά ή ανακατασκευάζεται η ενδίαίτηση του πληρώματος.

γ) έγιναν παράπονα προς την αρμόδια Αρχή, κατά τον προβλεπόμενο τρόπο και εγκαίρως ώστε να μην προκαλείται καθυστέρηση στο πλοίο, από αναγνωρισμένες και αντιπροσωπευτικές οργανώσεις ναυτικών που αντιπροσωπεύουν ολόκληρο ή μέρος του πληρώματος ή από προβλεπόμενο αριθμό ή ποσοστό μελών πληρώματος του πλοίου, του οποίου η ενδίαίτηση δεν είναι σύμφωνη προς τις διατάξεις της Συμβάσεως αυτής.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ

Όροι ενδίαίτησεως του πληρώματος.

Άρθρο 6.

1. Η τοποθέτηση, τα μέσα προσδάσεως, η κατασκευή και διάταξη, σε σχέση με τους άλλους χώρους της ενδίαίτησεως του πληρώματος, πρέπει να είναι τέτοια ώστε να εξασφαλίζεται η απαραίτητη ασφάλεια, προστασία από τον καιρό και τη θάλασσα και μόνωση από ψύχος ή θερμότητα, υπερβολικό θόρυβο και τις αναθυμιάσεις από άλλους χώρους.

2. Δεν θα υπάρχουν απ' ευθείας ανοίγματα προς τα υπνωδωμάτια από τους χώρους του φορτίου, των μηχανών, του μαγειρείου, των αποθηκών υλικών και χρωμάτων, των στεγνωτηρίων, των κοινών πλυντηρίων και αποχωρητηρίων. Τα διαφράγματα που διαχωρίζουν τους παραπάνω χώρους από τα υπνωδωμάτια καθώς και τα εξωτερικά διαφράγματα πρέπει να είναι κατασκευασμένα ικανοποιητικά από χάλυβα ή άλλη εγκυβερνημένη ύλη και να είναι αεροστεγή και υδατοστεγή.

3. Τα εξωτερικά διαφράγματα των υπνωδωματίων και εστιατορίων πρέπει να έχουν την κατάλληλη μόνωση. Οι επικαλύψεις των μηχανών και τα διαφράγματα των μαγειρείων και λοιπών χώρων στους οποίους παράγεται θερμότητα πρέπει να έχουν κατάλληλη μόνωση, εφόσον η θερμότητα αυτή ενδέχεται να παρενοχλεί συνεχόμενα διαμερίσματα ή διαδρόμους. Πρέπει επίσης να λαμβάνεται πρόνοια, ώστε να εξασφαλίζεται προστασία από τα θερμά τμήματα των σωλήνων ατμού και ζεστού νερού.

4. Τα εσωτερικά διαφράγματα πρέπει να κατασκευάζονται από δοκιμασμένα υλικά τα οποία δεν επιτρέπουν την ανάπτυξη ζωοφίων.

5. Υποδομάρτια, εστιατόρια, αίθουσες αναψυχής και διάδρομοι στους χώρους ενδιαιτήσεως των πληρώματων πρέπει να έχουν κατάλληλη μόνωση, ώστε ν' αποφεύγεται η ψύξη ή υπερθέρμανση.

6. Κύριοι ατμαγωγοί σωλήνες και σωλήνες εξατμίσεως βαρούλκων και λοιπών βοηθητικών μηχανημάτων πρέπει να μη διέρχονται από την ενδιαιτήση των πληρώματων, ούτε εφόσον τούτο είναι τεχνικά δυνατό από διαδρόμους που οδηγούν σ' αυτή. Όταν πάντως διέρχονται από τέτοιους διαδρόμους πρέπει να έχουν κατάλληλη μόνωση και πλαισίωση.

7. Η εσωτερική επένδυση ή επίστρωση πρέπει να κατασκευάζεται από υλικό του οποίου η επιφάνεια να μπορεί να διατηρείται εύκολα καθαρή. Απαγορεύεται η χρήση ξύλινων επενδύσεων, ραβδωτών ή άλλων μεθόδων επιδεικτικών αναπτύξεως ζωοφίων.

8. Η αρμόδια αρχή θα κρίνει μέχρι ποίου βαθμού λήθθησαν τα μέσα προληψίας ή επιβιβάζοντες πυρκαϊάς στην κατάσταση της ενδιαιτήσεως.

9. Η επιφάνεια των τοιχωμάτων και της οροφής των υποδοματίων και εστιατορίων πρέπει να μπορεί να καθαρίζεται εύκολα και να είναι χρωματισμένη να είναι ανοικτού χρώματος. Ασβεστοχρώματα δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται.

10. Οι επιφάνειες των τοιχωμάτων να ανανέωνονται και επανορθώνονται εφόσον είναι αναγκαία.

11. Τα καταστρώματα σε όλους τους χώρους ενδιαιτήσεως πρέπει να είναι προβλεπόμενου υλικού και τρόπου κατασκευής και να λαμβάνεται πρόνοια ώστε η επιφάνειά τους να μη διαπερνάται από την υγρασία και να διατηρείται εύκολα καθαρή.

12. Οι ενώσεις των δαπέδων και οι πλευρές πρέπει να είναι στεγανοποιημένες ώστε ν' αποφεύγονται οι ρεμαξήδες.

13. Πρέπει να γίνεται πρόβλεψη για επαρκή διαχέυση των νερών.

Άρθρο 7.

1. Υποδομάρτια και εστιατόρια πρέπει ν' αερίζονται επαρκώς.

2. Το σύστημα αερισμού πρέπει να είναι έτσι ρυθμισμένο ώστε να διατηρεί τον αέρα σε ικανοποιητική κατάσταση και να εξατμολύει ικανοποιητική κυκλοφορία αέρα σ' όλες τις καιρικές και κλιματολογικές συνθήκες.

3. Πλοία που απασχολούνται τακτικά σε ταξίδια στις τροπικές θάλασσες και τον Περσικό κόλπο θα εφοδιάζονται και με μηχανικά μέσα αερισμού και με ηλεκτρικούς ανεμιστήρες.

Πάντως ένα μόνο από τα μέσα αυτά θα είναι αρκετό σε χώρους όπου τούτο εξασφαλίζει ικανοποιητικό αερισμό.

4. Πλοία που εκτελούν πλόες εκτός των τροπικών περσιχών πρέπει να διαθέτουν ή μηχανικό αερισμό ή ηλεκτρικούς ανεμιστήρες. Η αρμόδια αρχή μπορεί να εξαιρέσει από τον όρο αυτόν τα πλοία που ταξιδεύουν συνήθως σε ψυχρά νερά του βόρειου ή νότιου ημισφαιρίου.

5. Η κινητήρια δύναμη που είναι αναγκαία για τη λειτουργία των συστημάτων αερισμού που προβλέπονται στις παραγρ. 3 και 4 πρέπει να είναι διαθέσιμη εφόσον τούτο είναι δυνατό όλο το χρόνο που το πλήρωμα διαμένει ή εργάζεται στο πλοίο και εφόσον το απαιτούν οι περιστάσεις.

Άρθρο 8.

1. Πρέπει να γίνει πρόβλεψη κατάλληλης εγκαταστάσεως θέρμανσης των ενδιαιτημάτων του πληρώματος εκτός των πλοίων που απασχολούνται αποκλειστικά με πλόες στις τροπικές θάλασσες και τον Περσικό κόλπο.

2. Το σύστημα θέρμανσεως πρέπει να λειτουργεί εφόσον είναι δυνατό όλο το διάστημα που το πλήρωμα παρμένει ή εργάζεται στο πλοίο και οι συνθήκες το επιβάλλουν.

3. Σ' όλα τα πλοία στα οποία επιβάλλεται η ύπαρξη συστήματος θέρμανσεως, αυτή πρέπει να παρέχεται με ατμό, ζεστό νερό, ζεστό αέρα ή ηλεκτρισμό.

4. Σε πλοία όπου η θέρμανση παρέχεται με θερμάστρες πρέπει να λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα ώστε οι θερμάστρες να έχουν επαρκές μέγεθος, να είναι κατάλληλα εγκαταστημένες και προφυλαγμένες και να μη μολύνεται ο αέρας.

5. Το σύστημα θέρμανσεως πρέπει να μπορεί να διατηρεί τη θερμοκρασία στα ενδιαιτήματα του πληρώματος σε ικανοποιητικό επίπεδο υπό κανονικές καιρικές και κλιματολογικές συνθήκες, τις οποίες ενδέχεται να συναντήσει το πλοίο κατά τη διάρκεια του πλου. Η αρμόδια αρχή πρέπει να προδιαγράψει το προβλεπόμενο επίπεδο.

6. Τα καλοριφέρ και άλλα θερμικά σώματα πρέπει να είναι τοποθετημένα και στην ανάγκη προφυλαγμένα κατά τρόπο ώστε ν' αποφεύγεται κίνδυνος πυρκαϊάς ή άλλος κίνδυνος ή στενόχωρη διαμονή για το πλήρωμα.

Άρθρο 9.

1. Με την επιβίβαση ειδικών εξαιρέσεων που μπορούν να επιταχύνουν στα επιβατηγά πλοία, τα υποδομάρτια και τα εστιατόρια πρέπει να φωτίζονται αρκετά με φυσικό φωτισμό και να εφοδιάζονται επίσης με κατάλληλη εγκατάσταση τεχνητού φωτισμού.

2. Όλοι οι χώροι που προορίζονται για το πλήρωμα πρέπει να φωτίζονται επαρκώς. Το ελάχιστο όριο φυσικού φωτισμού στους χώρους ενδιαιτήσεως πρέπει να επιτρέψει σε πρόσωπο κανονικής σπινικής ικανότητας την ανάγνωση με αίθριο καιρό και στη μέση της ημέρας, συνήθους εντύπου εφημερίδας σε κάθε σημείο του χώρου που είναι προσιτό για κυκλοφορία. Πρέπει να υπάρχει επίσης σύστημα τεχνητού φωτισμού που να επιτυγχάνει τα ίδια αποτελέσματα όταν δεν είναι δυνατό να επιτευχθεί επαρκής φυσικός φωτισμός.

3. Τα πλοία πρέπει να διαθέτουν ηλεκτρικά φώτα στους χώρους ενδιαιτήσεως του πληρώματος. Εφόσον δεν υπάρχουν στα πλοία δύο ανεξάρτητες ηλεκτροπαραγωγικές πηγές πρέπει να προβλεφθεί ένα συμπληρωματικό σύστημα βοηθητικού φωτισμού είτε με λαμπτήρες είτε με άλλες φωτιστικές συσκευές κατάλληλου τύπου.

4. Ο τεχνητός φωτισμός πρέπει να διατίθεται έτσι ώστε να χρησιμοποιούν τους φωτιζόμενους χώρους να εσωφελούνται τούτο κατά τον καλύτερο τρόπο.

5. Στα υποδομάρτια, πρέπει να τοποθετείται στο άνω μέρος κάθε κρεβατιού ένας ηλεκτρικός λαμπτήρας για διάβασμα.

Άρθρο 10.

1. Τα υποδομάρτια πρέπει να ευρίσκονται πάνω από τη γραμμή οριζώσεως, στη μέση του πλοίου ή προς την πρόωμη.

2. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις μπορεί η αρμόδια αρχή να επιτρέψει την τοποθέτηση των υποδοματίων στην πλώρη παρ' όσον πέρα από το διάστημα συγκρούσεως εάν το μέγεθος, ο τύπος ή το είδος της απασχολήσεως του πλοίου κάνουν την τοποθέτησή αυτών σε άλλο μέρος παράλογη ή μη πρακτική.

3. Η αρμόδια αρχή μπορεί να επιτρέψει σε επιβατηγά πλοία την τοποθέτηση των υποδοματίων του πληρώματος κάτω από τη γραμμή οριζώσεως αλλά σε καμία περίπτωση ακριβώς κάτω από τους διαδρόμους υπηρεσίας με το όρο ότι έχουν ήδη ληφθεί ικανοποιητικά μέτρα για το φωτισμό και αερισμό.

4. Η κατ' άνω επιφάνεια υποδοματίων που προορίζονται για το κατώτερο πλήρωμα δεν πρέπει να είναι μικρότερη των:

α) 20 τετρ. ποδίων ή 1,85 τετρ. μέτρων σε πλοία κάτω των 800 ΚΟΧ.

β) 25 τετρ. ποδίων ή 2,35 τετρ. μέτρων σε πλοία άνω των 800 ΚΟΧ αλλά κάτω των 3000 ΚΟΧ.

γ) 30 τετρ. ποδιών ή 2,78 τετρ. μέτρων σε πλοία άνω των 3000 ΚΟΧ.

Πάντως σε πλοία επιβατηγά στα οποία ενδιαιτούνται στο ίδιο υποδωμάτιο περισσότεροι από τέσσερις άνδρες κατώτερου πληρώματος το ελάχιστο όριο κατ' άτομο μπορεί να είναι 24 τετρ. πόδια (2,22 τ.μ.).

5. Σε περιπτώσεις πλοίων στα οποία απασχολούνται ομάδες κατωτέρων πληρώματος με τις οποίες επέρχεται σημαντική αύξηση της συνθέσεως του κατωτέρου πληρώματος σε σχέση με αυτή που θα χρησιμοποιείτο σε άλλη περίπτωση, η αρμόδια αρχή μπορεί γι' αυτές τις ομάδες να μειώσει την κατ' άτομο επιφάνεια των υποδωματίων με την προϋπόθεση ότι:

α) Ο συνολικός χώρος υποδωματίων που διατίθεται στις ομάδες αυτές να μην είναι μικρότερος εκείνου που θα διατίθεται εάν η σύνθεση θα αυξανόταν από το λόγο αυτόν.

β) Η κατ' άτομο ελάχιστη επιφάνεια υποδωματίων να μην είναι μικρότερη:

I. 18 τετρ. ποδιών ($1,67 \mu^2$) σε πλοία κάτω των 3.000 κόντων.

II. 20 τετρ. ποδιών ($1,85 \mu^2$) σε πλοία άνω των 3.000 κόντων.

6. Χώρος που καταλαμβάνεται από κρεβάτια, ντουλάπια, ερμάρια και καθίσματα θα περιλαμβάνεται στον υπολογισμό της επιφάνειας. Δεν θα περιλαμβάνονται μικροί ή ακανόνιστοι χώροι, οι οποίοι δεν μπορούν να προστεθούν αποτελεσματικά στο χώρο που διατίθεται για ελεύθερη κυκλοφορία ή δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την τοποθέτηση επίπλων.

7. Το ελεύθερο ύψος των υποδωματίων του πληρώματος δεν πρέπει να είναι λιγότερο από 6 πόδια και 3 ίντσες (1,90 μέτρα).

8. Πρέπει να υπάρχει ικανοποιητικός αριθμός υποδωματίων έτσι ώστε κάθε κατηγορία πληρώματος να διαθέτει ένα ή περισσότερα διαίτερα δωμάτια. Πάντως η αρμόδια αρχή μπορεί να εφαρμόσει ελαστικότερα την απαίτηση αυτή σε περίπτωση μικρών πλοίων.

9. Ο αριθμός των ατόμων που μπορούν να κατέχουν υποδωμάτια δεν πρέπει να υπερβαίνει τα ακόλουθα ανώτατα όρια:

α) Αξιωματικοί προϊστάμενοι υπηρεσιών, αξιωματικοί φυλακής καταστρώματος και μηχανής και πρώτοι ασυρματιστές ή χειριστές ατρυμάτων: ένα άτομο κατά δωμάτιο.

β) Υπόλοιποι αξιωματικοί: ένα άτομο κατά δωμάτιο εφόσον είναι δυνατό και σε καμιά περίπτωση περισσότεροι από δύο.

γ) Υπαξιωματικοί: ένα ή δύο άτομα κατά δωμάτιο και σε καμιά περίπτωση περισσότεροι από δύο.

δ) Κατώτερο πλήρωμα: δύο ή τρία άτομα κατά δωμάτιο εφόσον είναι δυνατό και σε καμιά περίπτωση περισσότεροι από τέσσερα (4).

10. Για την εξασφάλιση κατάλληλης και πιο άνετης ενδιαιτήσεως η αρμόδια αρχή μπορεί, αφού συμβουλευθεί τις οργανώσεις των εφοπιστών και (ή) τους εφοπιστές και τις αναγνωρισμένες επαγγελματικές οργανώσεις των ναυτικών, να χορηγήσει την άγκυριση να ενδιαιτούνται έως δέκα μέλη του κατώτερου πληρώματος σ' ένα υποδωμάτιο, σε περίπτωση μερικών επιβατηγών πλοίων.

11. Ο ανώτατος αριθμός ενδιαιτουμένων κατά υποδωμάτιο πρέπει να σημειώνεται κατά τρόπο ανεξάλειπτο και ευανάγνωστο σε κάποιο σημείο του δωματίου, ώστε να είναι εύκολα ορατός.

12. Σε κάθε μέλος του πληρώματος πρέπει να διατίθεται ξεχωριστό κρεβάτι.

13. Τα κρεβάτια δεν πρέπει να τοποθετούνται το ένα δίπλα στο άλλο, ώστε για την πρόσβαση σ' ένα κρεβάτι να απαιτείται υποχρεωτικά η υπερπήδηση ενός άλλου.

14. Τα κρεβάτια δεν θα τοποθετούνται επάλληλα περισσότερα από δύο. Τα κρεβάτια που είναι κατά μήκος της πλευράς του πλοίου θα τοποθετούνται σε απλή σειρά όταν υπάρχει περρωτίδα πάνω από ένα κρεβάτι.

15. Σε επάλληλα κρεβάτια το κάτω δεν πρέπει να απέχει λιγότερο από 12 ίντσες (0,30 εκατ.) από το δάπεδο. Το από πάνω κρεβάτι πρέπει να τοποθετείται στη μέση περίπου της αποστάσεως μεταξύ του κάτω μέρους του χαμηλότερου κρεβατιού και της κάτω επιφάνειας των δοκών της οροφής.

16. Το ελάχιστο όριο των εσωτερικών διαστάσεων κάθε κρεβατιού πρέπει να είναι 6 πόδια 3 ίντσες X 2 πόδια 3 ίντσες (1,90X0,68 μέτρα).

17. Το πλαίσιο του κρεβατιού και τα μέτωπά του εφόσον υπάρχουν πρέπει να είναι από εγκεκριμένο σκληρό και λείο υλικό το οποίο δεν θα σκουριάζει και δεν θα δυσκολύνει την ανάπτυξη ζωορίων.

18. Εφόσον για την κατασκευή των κρεβατιών χρησιμοποιούνται σωληνωτά πλαίσια αυτά πρέπει να είναι συγκολλημένα τελείως και χωρίς οπές από τις οποίες μπορούν να περάσουν ζωύρια.

19. Κάθε κρεβάτι πρέπει να είναι εφοδιασμένο με ελατήρια στον πάτο ή στρώμα και με στρώμα από εγκεκριμένο υλικό.

Δεν θα χρησιμοποιείται σαν περιέχομενο του στρώματος χώρος ή άλλο υλικό επιδεκτικό ανάπτυξεως ζωορίων.

20. Σε επάλληλα κρεβάτια κάτω από το πλέγμα του πάνω κρεβατιού πρέπει να τοποθετείται χώρισμα από ξύλο, ύφασμα ή άλλο κατάλληλο υλικό για την προστασία από τη σκόνη.

21. Τα υποδωμάτια πρέπει να είναι διαυγασμένα και επιπλωμένα κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να εξασφαλίζεται λογική άνεση στους διαμένοντες και να διευκολύνεται ο καθαρισμός τους.

22. Η επίπλωση πρέπει να περιλαμβάνει μία ιματιοθήκη για κάθε διαμέριον. Οι ιματιοθήκες πρέπει να έχουν ύψος τουλάχιστον 5 ποδιών (1,52 μέτρα) και επιφάνεια πλάγιας τομής 300 τετρ. ίντσες (19,30 τετρ. δέκατα του μέτρου) και να είναι εφοδιασμένες με ένα ράφι και πόρπη για λουκέτο. Το λουκέτο θα το προμηθεύεται αυτός στον οποίο ανήκει η ιματιοθήκη.

23. Κάθε υποδωμάτιο πρέπει να περιλαμβάνει ένα τραπέζι ή ένα γραφείο σταθερού, αναδιπλωμένου ή κυλιόμενου τύπου και τα αναγκαία αναπνευστικά καθίσματα.

24. Η επίπλωση πρέπει να είναι από λείο και σκληρό υλικό που να μη σκουριάζει ή σκουριάζει.

25. Καθότις από τους διαμένοντες πρέπει να έχει στη διάθεσή του ένα συρτάρι ή αντίστοιχο χώρο χωρητικότητας τουλάχιστον 2 κυβικών ποδιών (0,056 κυβ. μέτρα).

26. Οι περρωτίδες των υποδωματίων πρέπει να έχουν κουρτίνες.

27. Κάθε υποδωμάτιο πρέπει να είναι εφοδιασμένο με έναν καθρέπτη, μικρά ερμάρια για τα είδη τουαλέτας, μία εταζέρα για βιβλία και ικανό αριθμό κρεμαστών.

28. Εφόσον είναι δυνατό η κατανομή των χώρων κατακλίσεως του πληρώματος πρέπει να γίνεται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να χωρίζονται οι άνδρες των φυλακών και να μη μοιράζονται το ίδιο υποδωμάτιο άνδρες φυλακών ημέρας με άνδρες νυκτερινών φυλακών.

Άρθρο 11.

1. Σε κάθε πλοίο πρέπει να υπάρχουν αρκετά εστιατόρια.
2. Σε πλοία κάτω των 1000 κόντων πρέπει να υπάρχει ιδιαίτερο εστιατόριο για:

α) Τον πλοίαρχο και τους αξιωματικούς.
β) Τους υπαξιωματικούς και το λοιπό κατώτερο πλήρωμα.
3. Σε πλοία άνω των 1000 κόντων πρέπει να υπάρχει ιδιαίτερο εστιατόριο για:

α) Τον πλοίαρχο και αξιωματικούς.
β) Τους υπαξιωματικούς και το λοιπό κατώτερο πλήρωμα του καταστρώματος.

γ) Τους υπαξιωματικούς και το λοιπό κατώτερο πλήρωμα μηχανής.

Πάντως:

α) Το ένα από τα δύο εστιατόρια που προβλέπονται για τους υπαξιωματικούς και το λοιπό κατώτερο πλήρωμα μπορεί να διατεθεί για τους υπαξιωματικούς και το άλλο για το κατώτερο πλήρωμα.

β) Μπορεί να προβλεφθεί ένα μοναδικό εστιατόριο για τους υπαξιωματικούς και το λοιπό κατώτερο πλήρωμα γέφυρας και μηχανής στις περιπτώσεις στις οποίες οι οργανώσεις των πλοιοκτητών και (ή) οι πλοιοκτήτες και οι αναγνωρισμένες αντιπροσωπευτικές οργανώσεις των ενδιαφερομένων ναυτικών προτιμούν τέτοια διαρρύθμιση.

4. Ανάλογη πρόνοια πρέπει να λαμβάνεται για τους άνδρες γενικών υπηρεσιών στους οποίους είτε θα διατίθεται ιδιαίτερο εστιατόριο είτε θα παρέχεται το δικαίωμα χρησιμοποίησης εστιατορίων που προσφέρονται για τις άλλες κατηγορίες. Σε πλοία άνω των 5.000 κόνων στα οποία οι άνδρες της γενικής υπηρεσίας είναι περισσότεροι από πέντε πρέπει να λαμβάνεται μέριμνα για την ύπαιξη χωριστού εστιατορίου.

5. Οι διατάξεις και ο εξοπλισμός κάθε εστιατορίου θα πρέπει να επαρκεί για την ταυτόχρονη εξυπηρέτηση των προσώπων για τα οποία προορίζεται.

6. Τα εστιατόρια πρέπει να είναι εφοδιασμένα με τραπέζια και εγκατεστημένα καθίσματα που να υπάρχουν για την ταυτόχρονη εξυπηρέτηση των προσώπων για τα οποία προορίζονται.

7. Η αρμόδια αρχή μπορεί να επιτρέψει τόσες εξαιρέσεις από τους παραπάνω κανόνες σχετικά με τα εστιατόρια, όσες θα είναι αναγκαίες για την αντιμετώπιση των ειδικών συνθηκών που επικρατούν σε επιβατηγά πλοία.

8. Τα εστιατόρια πρέπει να τοποθετούνται μακριά από τα υποδεωμάτια και όσα είναι δυνατό κοντά στα μαγειρεία.

9. Εστιατόρια χωρίς συνεχόμενο βοηθητικό δωμάτιο (οφίς) πρέπει να είναι εφοδιασμένα με ανάλογα ερμάρια για τα σκεύη της τραπεζικής καθώς και με κατάλληλη εγκατάσταση για τον καθαρισμό των σκευών αυτών.

10. Η επιφάνεια των τραπεζών και των καθισμάτων πρέπει να είναι από υλικό ανθεκτικό στην υγρασία, χωρίς ρωγμές και εύκολο στον καθαρισμό.

Άρθρο 12.

1. Σε όλα τα πλοία πρέπει να υπάρχει στο ανοικτό κατάστρωμα ένας ή περισσότεροι χώροι στους οποίους το πλήρωμα να μπορεί να μεταβίνει όταν δεν έχει υπηρεσία. Ο χώρος ή οι χώροι αυτοί πρέπει να έχουν έκταση ανάλογη προς το μέγεθος του πλοίου και τον αριθμό του πληρώματος.

2. Πρέπει επίσης να προβλέπονται για τους αξιωματικούς και τα πλήρωμα αίθουσες αναψυχής σε κατάλληλο χώρο και κατά πρόσφορο τρόπο επιπλωμένες. Όταν δεν υπάρχουν τέτοιες αίθουσες τα εστιατόρια πρέπει να είναι σχεδιασμένα, επιπλωμένα και εφοδιασμένα κατά τρόπο που να παρέχουν δυνατότητες αναψυχής.

Άρθρο 13.

1. Σε όλα τα πλοία πρέπει να υπάρχουν ικανοποιητικές εγκαταστάσεις υγιεινής και να περιλαμβάνουν νιπτήρες, λουτρά και (ή) ντους.

2. Πρέπει να υπάρχει ο ακόλουθος ελάχιστος αριθμός ιδιαίτερων αποχωρητηρίων:

α) Σε πλοία κάτω των 800 κόνων: τρία.

β) Σε πλοία 800 έως 3000 κόνων: τέσσερα.

γ) Σε πλοία άνω των 3000 κόνων: έξι.

δ) Σε πλοία όπου οι ατυρματιστές ή οι χειριστές ατυρμάτων έχουν χωριστή ενδιαιτήση οι εγκαταστάσεις υγιεινής πρέπει να είναι κοντά σ' αυτή ή συνεχόμενες.

3. Οι εθνικοί νόμοι ή κανονισμοί θα καθορίζουν την κατανομή των αποχωρητηρίων στις διάφορες κατηγορίες πληρώματος με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγρ. 4 του άρθρου αυτού.

4. Για τα μέλη του πληρώματος τα οποία δεν κατέχουν δωμάτια με ιδιαίτερη εγκατεστημένη υγιεινή πρέπει να υπάρ-

χουν εγκαταστάσεις υγιεινής για κάθε κατηγορία πληρώματος κατά την ακόλουθη κλίμακα:

α) Ένα λουτρό ή (και) ένα ντους για κάθε οκτώ το πολύ άτομα.

β) Ένα αποχωρητήριο για κάθε οκτώ το πολύ άτομα.

γ) Ένας νιπτήρας για κάθε έξι το πολύ άτομα.

Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες ο αριθμός των προσώπων μιας κατηγορίας υπερβαίνει ένα ακριβές πολλαπλάσιο των ανωτέρω αριθμών μέχρι το μισό του καθορισθέντος αριθμού, η υπέρβαση αυτή μπορεί να αντιστοιχεί για την εφαρμογή της παρ. 4 αυτού.

5. Εφόσον ο συνολικός αριθμός των ανδρών του πληρώματος υπερβαίνει τους 100 ή πρόκειται για επιβατηγά πλοία ασχολούμενα κατά κανόνα σε πλοίες διαρκείας μικρότερης των τεσσάρων ωρών, η αρμόδια αρχή μπορεί να προβλέψει ειδικές διατάξεις ή κάποιες μείωση του αριθμού των απαιτούμενων ευκολιών υγιεινής.

6. Γλυκό νερό ζεστό και κρύο ή τα μέσα θέρμανσής του νερού πρέπει να υπάρχουν σ' όλους τους κοινοί χώρους που διατίθενται για κοινόχρηστο καθαρισμό. Η αρμόδια αρχή σε συνεργασία με τις αναγνωρισμένες οργανώσεις των πλοιοκτητών και (ή) τους πλοιοκτήτες και τις αναγνωρισμένες και αντιπροσωπευτικές οργανώσεις των ναυτεργατών μπορεί να καθορίσει την ανώτατη ποσότητα γλυκού νερού που θα υποχρεώνεται ο πλοιοκτήτης να παρέχει για κάθε άνδρα και για κάθε ημέρα.

7. Οι νιπτήρες και τα λουτρά πρέπει να έχουν ικανοποιητικές διατάξεις και να είναι κατασκευασμένα από εγκατεστημένο υλικό με λεία επιφάνεια που δεν υπόκειται σε ραγίσματα, απορρίπωση ή σκουριά.

8. Όλα τα αποχωρητήρια πρέπει να διαθέτουν ρυθικό χειρισμό ανεξάρτητο από οποιοδήποτε άλλο μέρος των χώρων της ενδιαιτήσεως.

9. Όλα τα αποχωρητήρια πρέπει να είναι αναγνωρισμένου τύπου και εφοδιασμένα με συστήματα κατεπίλυσης νερού, που θα είναι πάντοτε διαθέσιμα και θα γειρίζεται ανεξάρτητα.

10. Οι σωλήνες αποχετεύσεως πρέπει να είναι ανάλογων διαστάσεων και κατασκευασμένοι κατά τρόπο που να μειώνει τον κίνδυνο ροξήματος και να διευκολύνει τον καθαρισμό.

11. Εγκαταστάσεις υγιεινής για χρήση περισσότερων του ενός προσώπων πρέπει να πληρούν τις παρακάτω απαιτήσεις.

α) Τα πατώματα πρέπει να είναι από εγκατεστημένο στερεό υλικό που να καθαρίζεται εύκολα, να είναι ανθεκτικό στην υγρασία και να διευκολύνει την αποχέτευση των νερών.

β) Τα ενδιαιτήματα χωρίσματα πρέπει να είναι χαλύβδινα ή από άλλο εγκατεστημένο υλικό και υδατοστεγή σε ύψος τουλάχιστον 9 ιντσών (0,23 μ.) από το πάτωμα.

γ) Οι διάφοροι χώροι πρέπει να φωτίζονται, θερμαίνονται και αερίζονται επαρκώς.

δ) Τα αποχωρητήρια πρέπει να είναι εγκατεστημένα σε μέρος εύκολα προστό από τα υποδεωμάτια και πλυντήρια, αλλά χωρισμένα απ' αυτά, χωρίς απ' ευθείας επικοινωνία με τα υποδεωμάτια ή διαδρόμους μεταξύ υποδεωμάτων και αποχωρητηρίων προς τους οποίους δεν υπάρχει άλλη πρόσβαση. Πάντως η απίκτη αυτή δεν εφαρμόζεται για αποχωρητήρια που βρίσκονται μεταξύ δύο υποδεωμάτων στα οποία ο συνολικός αριθμός των ενδιαιτούμενων δεν υπερβαίνει τους τέσσερις.

ε) Εάν υπάρχουν περισσότερα από ένα αποχωρητήρια στον ίδιο χώρο πρέπει να είναι επαρκώς προφυλαγμένα ώστε να εξασφαλίζεται η απομόνωση.

12. Σε όλα τα πλοία πρέπει να υπάρχουν ευκολίες πλυσίματος και στεγνώματος των ειδών ματινίου σε κλίμακα ανάλογη προς τον αριθμό του πληρώματος και τη συνθήκη διαρκείας του ταξιδιού.

13. Οι ευκολίες πλυσίματος ματινίου πρέπει να περιλαμβάνουν κατάλληλα πλυντήρια με την απαιτούμενη αποχέτευση εγκατεστημένα στους χώρους των λουτρών εφόσον η εγκατεστημένη χωριστών πλυντηρίων δεν είναι λογικά δυνατή. Τα πλυντήρια πρέπει να διαθέτουν ικανή παροχή γλυκού νερού ζεστού και ψυχρού ή μέσα για τη θέρμανση του νερού.

14. Τα μέσα στεγνώματος του ιματισμού πρέπει να ευρίσκονται χωριστά από τα υπονοματάρια και εστιατόρια σε χώρο αεριζόμενο και θερμαινόμενο επαρκώς και εφοδιασμένο με σχοινιά ή άλλα μέσα για την ανακρέμασή του ιματισμού.

Άρθρο 14.

1. Σε κάθε πλοίο που έχει πλήρωμα πάνω από 15 άτομα και απασχολείται σε ταξείδια διαρκείας άνω των τριών ημερών, πρέπει να υπάρχει ιδιαίτερη νοσοκομειακή εγκατάσταση. Η αρμόδια αρχή μπορεί να εφαρμόσει ελαστικότερα την απαιτήση αυτή εάν πρόκειται για ακτοπλοϊκά πλοία.

2. Η νοσοκομειακή εγκατάσταση πρέπει να είναι τοποθετημένη κατά τέτοιο τρόπο ώστε να είναι εύκολη η είσοδος σ' αυτή και να παρέχεται άνετη διαμονή με όλες τις κυριολογικές συνθήκες.

3. Η είσοδος, τα κρεβάτια, ο φωτισμός, η θέρμανση, ο αερισμός και η εγκατάσταση υδρεύσεως πρέπει να είναι κανονισμένες κατά τρόπο που να εξασφαλίζει την άνετη νοσηλεία.

4. Ο αριθμός των απαιτούμενων νοσοκομειακών κρεβατιών θα καθορίζεται από την αρμόδια αρχή.

5. Οι νοσηλευόμενοι πρέπει να έχουν για αποκλειστική χρήση τους αποχωρητήριο που θα ευρίσκονται μέσα ή κοντά στη νοσοκομειακή εγκατάσταση.

6. Απαγορεύεται η χρήση της νοσοκομειακής εγκατάστασης για σκοπούς εκτός της νοσηλείας ασθενών.

7. Σε πλοία στα οποία δεν επιδοθεί γιατρός πρέπει να υπάρχει κτώριο φαρμάκων με ευκολοπρόσιτες οδηγίες χρήσεως.

Άρθρο 15.

1. Επαρκής και καλά αεριζόμενος χώρος πρέπει να υπάρχει έξω αλλά κοντά στα υπονοματάρια για την ανακρέμαση των αδιαβρόχων (νιτσεράδων).

2. Σε πλοία άνω των 3.000 τόννων πρέπει να υπάρχει για το προσωπικό γέφυρας και το προσωπικό μηχανής από ένα δωμάτιο διαυφαισμένο και επιπλωμένο ώστε να χρησιμοποιεί οι γραφείο.

3. Στα πλοία που προσεγγίζουν συνήθως σε λιμάνια που υπάχουν κουνούπια πρέπει να λαμβάνεται μέριμνα προστασίας των ενδιαφερομένων του πληρώματος από τα κουνούπια με την προσαρμογή καταλλήλων πλεγματικών στις πλευρικές επιφάνειες, τους κερπύθους και τις πόρτες που οδηγούν στο κατάστρωμα.

4. Τα πλοία που διαπλέουν συνήθως τις τροπικές ζώνες ή τον Περσικό κόλπο ή προσέρχονται για λιμένες των περιοχών αυτών πρέπει να είναι εφοδιασμένα με σιγινές που να μπορούν να εγκατασταθούν στα ελεύθερα καταστρώματα πάνω από τις ενδιαφερόμενες του πληρώματος ή τους χώρους αναψυχής.

Άρθρο 16.

1. Στην περίπτωση των πλοίων που μνημονεύονται στην παρ. 5 του άρθρου 10 η αρμόδια αρχή μπορεί να τροποποιεί τις διατάξεις που θεσπίζονται από τα προηγούμενα άρθρα σε όποιο μέτρο απαιτεί η διατήρηση εθνικών συνθημάτων και εθίμων. Ειδικά μπορεί να θεσπίσει ειδικές διατάξεις που να αφορούν είτε τον αριθμό των προσώπων που διαμένουν στα υπονοματάρια είτε την διακρίση των εστιατορίων και εγκαταστάσεων υγιεινής.

2. Κατά την τροποποίηση των παραπάνω διατάξεων η αρμόδια αρχή δεν πρέπει να παραβιάσει τις προδιαγραφές που ανατύχθηκαν στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 10 και

την ελάχιστη επιρρύθμιση υπονοματάρων που ορίστηκε για τέτοιες ομάδες πληρώματος στην παράγραφο 5 του άρθρου 10.

3. Σε πλοία στα οποία μία οποιαδήποτε κατηγορία πληρώματος αποτελείται από πρόσωπα με πολύ διαφορετικές εθνικές συνθήκες και έθνη, πρέπει τα υπονοματάρια και οι λοιποί χώροι διαμονής να είναι χωριστοί και κατάλληλοι για ν' ανταποκρίνονται κατά το δυνατό στις ανάγκες των διαφόρων κατηγοριών.

4. Στην περίπτωση των πλοίων που μνημονεύθηκαν στην παρ. 5 του άρθρου 10, τα νοσηλευτήρια, εστιατόρια και οι εγκαταστάσεις υγιεινής πρέπει να εγκαθίστανται και να διατηρούνται από πλήρως αρμόδιους και πρακτικούς χρησιμότητας τους στα ίδια ή περίπου στα ίδια επίπεδα με τα άλλα πλοία όμοιου τύπου, που ανήκουν στο ίδιο νηολόγιο.

5. Όταν η αρμόδια αρχή καθαρώνει σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ειδικούς κανονισμούς πρέπει να συνεργάζεται με τις αναγνωρισμένες και αντιπροσωπευτικές οργανώσεις των ενδιαφερομένων ναυτεργατών και τις οργανώσεις των πλοιοκτητών και (ή) τους ενδιαφερόμενους πλοιοκτήτες.

Άρθρο 17.

1. Τα ενδιαφέροντα του πληρώματος πρέπει να διατηρούνται σε καθαρή και ευπρεπή κατάσταση και να μη χρησιμοποιούνται για αποθήκευση εμπορευμάτων και προμηθειών που δεν ανήκουν στις διαμένοντες σ' αυτά.

2. Ο πλοίαρχος ή ο ειδικά προς τούτο εξουσιοδοτημένος από τον πλοίαρχο συνδεδεμένος από ένα ή περισσότερα μέλη του πληρώματος πρέπει να επιθεωρεί κατά διαστήματα όχι μεγαλύτερα της εβδομάδας όλους τους χώρους της ενδιαφερόμενης του πληρώματος. Για το αποτέλεσμα κάθε επιθεώρησης θα γίνεται σχετική εγγραφή.

Άρθρο 18.

1. Με την επιρρύθμιση των παρ. 2, 3 και 4 του προηγούμενου άρθρου η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται σε πλοία των οποίων η ναυπήγηση άρχισε μετά την έναρξη εφαρμογής της συμβάσεως στην χώρα νηολογήσεως του πλοίου.

2. Στην περίπτωση πλοίου του οποίου η ναυπήγηση έχει τελειώσει κατά την ημερομηνία έναρξης εφαρμογής της συμβάσεως για τη χώρα νηολογήσεώς του και το οποίο είναι κατώτερο των προδιαγραφών του III μέρους της παρούσης συμβάσεως η αρμόδια αρχή μετά γνώμη των οργανώσεων των εφοπλιστών και (ή) των εφοπλιστών και των αναγνωρισμένων ναυτεργατικών οργανώσεων μπορεί ν' απαιτήσει, προκειμένου να καταστήσει το πλοίο σύμφωνο με τις διατάξεις της συμβάσεως, τις κατά την κρίση της δυνατές μετασκευές, αφού λάβει υπόψη τα προβλήματα που προκύπτουν στην πράξη όταν:

α) το πλοίο επανανηολογείται.

β) Σημαντικές κατασκευαστικές τροποποιήσεις ή μεγάλες επισκευές γίνονται στο πλοίο με βάση προδιαγεγραμμένο σχέδιο και όχι σαν συνέπεια ατυχήματος ή επείγουσας ανάγκης.

3. Στην περίπτωση ναυπηγούμενου και μετασκευαζόμενου πλοίου κατά τη χρονολογία έναρξης εφαρμογής της παρούσης συμβάσεως στη χώρα νηολογήσεώς του η αρμόδια αρχή, μετά από γνώμη των εφοπλιστικών οργανώσεων και (ή) των εφοπλιστών και των αναγνωρισμένων ναυτεργατικών οργανώσεων μπορεί ν' απαιτήσει, προκειμένου να καταστήσει το πλοίο σύμφωνο με τις διατάξεις της συμβάσεως, τις κατά την κρίση της δυνατές τροποποιήσεις αφού λάβει υπόψη τα προβλή-

ματα που προκύπτουν στην πράξη. Οι τροποποιήσεις αυτές θα αποτελέσουν οριστική ενημέρωση με τους όρους της συμβάσεως, μέχρι τυχόν επανηρωλογήσεως του πλοίου.

4. Σε περίπτωση που πλοίο, εκτός των πλοίων που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3 αυτού του άρθρου και των πλοίων στα οποία οι απαιτήσεις αυτής της Συμβάσεως ήσαν εφαρμοστέες κατά το χρόνο που ευρίσκοντο υπό ναυπήγηση, επανηρωλογείται σε μία χώρα μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσης Συμβάσεως σ' αυτό, η αρμόδια αρχή (ή) τους φοροπλιστές ή τις αναγνωρισμένες επαγγελματικές οργανώσεις των ναυτικών ν' απαιτήσει, προκειμένου να καταστήσει το πλοίο σύμφωνο με τις διατάξεις της συμβάσεως τις κατά την κρίση της δυνατός τροποποιήσεις αφού λάβει υπόψη τα προβλήματα που προκύπτουν στην πράξη.

Οι τροποποιήσεις αυτές θα αποτελέσουν οριστική συμμόρφωση με τους όρους της Συμβάσεως, μέχρι τυχόν νέας επανηρωλογήσεως του πλοίου.

ΜΕΡΟΣ V.

Τελικές Διατάξεις.

Άρθρο 19.

Καμία διάταξη της συμβάσεως δεν επηρεάζει την εφαρμογή νόμου, αποφάσεως, εθίμου ή συμφωνίας μεταξύ πλοιοκτητών και ναυτεργατών, η οποία εξασφαλίζει πιο ευνοϊκούς όρους από τους προβλεπόμενους στην παρούσα σύμβαση.

Άρθρο 20.

Οι επίσημες επικυρώσεις της παρούσης Συμβάσεως ανακοινώνονται στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας για καταχώριση.

Άρθρο 21.

1. Η παρούσα Σύμβαση δεσμεύει μόνο τα Μέλη της Διεθνούς Οργανώσεως Εργασίας των οποίων η επικύρωση έχει καταχωριστεί από το Γενικό Διευθυντή.

2. Τίθεται σε ισχύ έξι μήνες μετά την ημερομηνία της καταχωρίσεως των επικυρώσεων σε επτά από τις ακόλουθες χώρες: Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, Αργεντινή, Δημοκρατία, Αυστραλία, Βέλγιο, Βραζιλία, Καναδά, Κίνα, Δανία, Φινλανδία, Γαλλία, Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρ. Ιρλανδίας, Ελλάδα, Γερμανία, Ιρλανδία, Ιταλία, Νορβηγία, Κάτω Χώρες, Πολωνία, Πορτογαλία, Σουηδία, Τουρκία και Γιουγκοσλαβία, με τον όρο ότι από τις επτά αυτές χώρες οι τέσσερις τουλάχιστον κατέχουν εκάστη εμπορικό στόλο ολικής χωρητικότητας ενός τουλάχιστον εκατομμυρίου τόνων. Η διάταξη αυτή τίθεται για να διευκολύνει και ενδιαφέρει την επίσημη επικύρωση της παρούσης Συμβάσεως από τα Κράτη — Μέλη.

3. Έπειτα η παρούσα Σύμβαση τίθεται σε ισχύ για κάθε Μέλος έξι μήνες μετά την ημερομηνία της καταχωρίσεως της επικυρώσεως του.

Άρθρο 22.

1. Μέλος που επικυρώνει την παρούσα Σύμβαση μπορεί να την καταγγείλει μετά πάροδο δεκαετίας από της έναρξής της ισχύος αυτής με πράξη που ανακοινώνεται στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας για καταχώριση. Η καταγγελία έχει αποτελέσματα μετά πάροδο έτους από της καταχωρίσεως αυτής στο Διεθνές Γραφείο Εργασίας.

2. Κάθε Μέλος που επικυρώνει την παρούσα Σύμβαση, το οποίο μέσα σε προθεσμία έτους από της λήξεως της στην προηγούμενη παράγραφο μνημονευμένης δεκαετίας δεν έχει κάνει χρήση της προβλεπόμενης από το άρθρο τούτο δυνατότητας καταγγελίας, δεσμεύεται για μία νέα δεκαετία και συνεπώς μπορεί να καταγγείλει τη Σύμβαση αυτή στη λήξη κάθε δεκαετίας με τους προβλεπόμενους στο άρθρο τούτο όρους.

Άρθρο 23.

1. Ο Γενικός Διευθυντής του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας γνωστοποιεί σε όλα τα Μέλη της Διεθνούς Οργανώσεως Εργασίας τις καταχωρίσεις όλων των επικυρώσεων και καταγγελιών, οι οποίες του έχουν ανακοινωθεί από τα Μέλη της Οργανώσεως.

2. Γνωστοποιώντας στα Μέλη της Οργανώσεως την καταχώριση της τελευταίας επικυρώσεως της απαιτούμενης για να τεθεί σε ισχύ η Σύμβαση, ο Γενικός Διευθυντής επισύρει την προσοχή των Μελών της Οργανώσεως για την ημερομηνία κατά την οποία η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ.

Άρθρο 24.

Ο Γενικός Διευθυντής του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας ανακοινώνει στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, για καταχώριση σύμφωνα με το άρθρο 102 του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, πληροφορίες πλήρεις σχετικές προς όλες τις επικυρώσεις και πράξεις καταγγελίας τις οποίες έχει καταχωρίσει σύμφωνα με τα προηγούμενα άρθρα.

Άρθρο 25.

Με τη λήξη κάθε δεκαετίας, που υπολογίζεται από την έναρξη της ισχύος της Συμβάσεως αυτής, το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας πρέπει να υποβάλει στη Γενική Συνδιάσκεψη έκθεση για την εφαρμογή της Συμβάσεως και υποχρεύει, αν συντρέχει περίπτωση αναγκασής στην κερρήσια διάταξη της Συνδιασκέψεως θέματα ολικής ή μερικής αναθεωρήσεως αυτής.

Άρθρο 26.

1. Στην περίπτωση κατά την οποία η Συνδιάσκεψη ήθελε αποδεχθεί νεότερη Σύμβαση που συνεπάγεται ολική ή μερική αναθεώρηση της Συμβάσεως και εκτός αν η νεότερη σύμβαση ορίζει διαφορετικά:

α) Η επικύρωση υπό Μέλους της νεότερης Συμβάσεως που αναθεωρεί τούτη συνεπάγεται αυτοδικαίως, παρά τις διατάξεις του παραπάνω άρθρου 22, άμεση καταγγελία της παρούσης Συμβάσεως με την επιφύλαξη ότι έχει τεθεί σε ισχύ η αναθεωρούσα αυτή νέα Σύμβαση.

β) Από τη στιγμή που η συνεπάρχουσα την αναθεωρούσα νέα Σύμβαση τεθεί σε ισχύ, η Σύμβαση τούτη πάύει να είναι δεκτική επικυρώσεως από τα Μέλη.

2. Η Σύμβαση τούτη παραμένει εν τούτοις σε ισχύ με τον τύπο και το περιεχόμενό της, για τα μέλη τα οποία επικύρωσαν αυτή και δεν ήθ' ήσαν επικυρώσει τη νέα Σύμβαση που αναθεωρεί αυτή.

Άρθρο 27.

Το γαλλικό και αγγλικό κείμενο της Συμβάσεως αυτής είναι εξ ίσου αυθεντικά.

CONVENTION 92

Convention concernant le logement de l'équipage à bord
(révisée en 1949)

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail.

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 8 juin 1949, en sa trente-deuxième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à la révision partielle de la Convention sur le logement des équipages, 1946 adoptée par la Conférence à sa vingt-huitième session, question qui est comprise dans le douzième point à l'ordre du jour de la session,

Considérant que ces propositions devraient prendre la forme d'une convention internationale, adopte, ce dix-huitième jour de juin mil neuf cent quarante-neuf, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention sur le logement des équipages (révisée), 1949 :

PARTIE I. DISPOSITIONS GÉNÉRALES

Article 1

1. La présente convention s'applique à tout navire de mer à propulsion mécanique, de propriété publique ou privée, affecté, pour des fins commerciales, au transport de marchandises ou de passagers et immatriculé dans un territoire pour lequel la présente convention est en vigueur.

2. La législation nationale définira quand un navire sera réputé navire de mer pour l'application de la présente convention.

3. La présente convention ne s'applique pas :

- a) aux navires jaugeant moins de 500 tonneaux;
- b) aux navires dont la voile est le principal moyen de propulsion, mais qui sont équipés d'une machine auxiliaire;
- c) aux navires affectés à la pêche, à la chasse à la baleine ou à des opérations analogues;
- d) aux remorqueurs;

4. Toutefois, la présente convention s'appliquera, dans la mesure où cela sera raisonnable et praticable :

- a) aux navires de 200 à 500 tonneaux;
- b) au logement des personnes affectées au travail normal du bord sur les navires affectés à la chasse à la baleine ou à des opérations analogues.

5. En outre, il pourra être dérogé, à l'égard de tout navire, à la pleine application de l'une quelconque des prescriptions de la Partie III de la présente convention, si, après consultation des organisations d'armateurs et/ou des armateurs et des organisations reconnues bona fide de gens de mer, l'autorité compétente estime que les modalités de la dérogation entraîneront des avantages ayant pour effet d'établir des conditions qui, dans l'ensemble, ne seront pas moins favorables que celles qui auraient découlé de la pleine application de la convention. Des détails sur toutes les dérogations de cette nature seront communiqués par le Membre au Directeur général du Bureau international du Travail, qui en informera les Membres de l'Organisation internationale du Travail.

Article 2

En vue de l'application de la présente convention :

- a) le terme «navire» signifie tout bâtiment auquel la convention s'applique;
- b) le terme «tonneaux» signifie les tonneaux de jauge brute;

c) le terme «navire à passagers» signifie tout navire pour lequel est valide soit un certificat de sécurité délivré en conformité des dispositions en vigueur de la Convention internationale pour la sauvegarde de la vie humaine en mer, soit un certificat pour le transport de passagers;

d) le terme «officier» signifie toute personne, à l'exclusion du capitaine, ayant rang d'officier d'après la législation nationale ou, à défaut d'une telle législation, d'après les conventions collectives ou la coutume;

e) le terme «personnel subalterne» comprend tout membre de l'équipage autre qu'un officier;

f) le terme «membre du personnel de maistrance» signifie tout membre du personnel subalterne exerçant une fonction de surveillance ou assumant une responsabilité spéciale et qui est considéré comme tel par la législation nationale ou, à défaut d'une telle législation, par les conventions collectives ou la coutume;

g) le terme «logement de l'équipage» comprend les postes de couchage, refectoires, installations sanitaires, infirmeries et lieux de récréation prévus pour être utilisés par l'équipage;

h) le terme «prescrit» signifie prescrit par la législation nationale ou par l'autorité compétente;

i) le terme «approuvé» signifie approuvé par l'autorité compétente;

j) le terme «nouvelle immatriculation» signifie nouvelle immatriculation à l'occasion d'un changement simultané de pavillon et de propriété d'un navire.

Article 3

1. Tout Membre pour lequel la présente convention est en vigueur s'engage à maintenir en vigueur une législation propre à assurer l'application des dispositions contenues dans les parties II, III et IV de la présente convention.

2. Ladite législation :

a) obligera l'autorité compétente à notifier les dispositions qui seront prises à tous les intéressés;

b) précisera les personnes qui sont chargées d'en assurer l'application;

c) prescrira des sanctions adéquates pour toute infraction;

d) prévoira l'institution et le maintien d'un régime d'inspection propre à assurer effectivement l'observation des dispositions prises;

e) obligera l'autorité compétente à consulter les organisations d'armateurs et/ou les armateurs et les organisations reconnues bona fide de gens de mer en vue d'élaborer les règlements et de collaborer dans toute la mesure possible avec les parties intéressées à la mise en application de ces règlements.

PARTIE II. ÉTABLISSEMENT DES PLANS ET CONTRÔLE DU LOGEMENT DE L'ÉQUIPAGE

Article 4

1. Avant que ne soit commencée la construction d'un navire, le plan de celui-ci, indiquant, à une échelle prescrite l'emplacement et les dispositions générales du logement de l'équipage, sera soumis pour approbation à l'autorité compétente.

2. Avant que la construction du logement de l'équipage ne soit commencée, ou que le logement de l'équipage à bord d'un navire existant ne soit modifié ou reconstruit, le plan détaillé de ce logement, accompagné de tous renseignements utiles, sera soumis pour approbation à l'autorité compétente; ce plan indiquera, à

une échelle prescrite et dans le détail prescrit, l'affectation de chaque local, la disposition de l'ameublement et autres installations, la nature et l'emplacement des dispositifs de ventilation, d'éclairage et de chauffage, ainsi que des installations sanitaires. Toutefois, en cas d'urgence ou de modifications ou de reconstruction temporaires exécutées en dehors du pays d'immatriculation, il sera suffisant, pour l'application de cet article, que les plans soient soumis ultérieurement, pour approbation, à l'autorité compétente.

Article 5

L'autorité compétente inspectera tout navire et s'assurera que le logement de l'équipage est conforme aux conditions exigées par les lois et règlements lorsque:

a) il sera procédé à la première immatriculation ou à une nouvelle immatriculation du navire;

b) le logement de l'équipage aura été modifié d'une manière importante ou reconstruit;

c) soit une organisation de gens de mer reconnue bona fide et représentant tout ou partie de l'équipage, soit un nombre ou un pourcentage prescrit des membres de l'équipage se sera plaint à l'autorité compétente, dans la forme prescrite et assez tôt pour éviter tout retard au navire, que le logement de l'équipage n'est pas conforme aux dispositions de la convention.

PARTIE III.

PRESCRIPTIONS RELATIVES AU LOGEMENT DE L'EQUIPAGE

Article 6

1. L'emplacement, les moyens d'accès, la construction et la disposition du logement de l'équipage par rapport aux autres parties du navire seront tels qu'ils assureront une sécurité suffisante, une protection contre les intempéries et la mer ainsi qu'un isolement contre la chaleur, le froid, le bruit excessif et les odeurs ou émanations provenant des autres parties du navire.

2. Sera interdite toute ouverture directe reliant les postes de couchage avec les compartiments affectés à la cargaison, les salles de machine et chaufferies, les cuisines, la lampisterie, les magasins à peinture, les magasins au pont et de la machine et autres magasins généraux, les séchoirs, les locaux affectés aux soins de propreté en commun ou les water-closets. Les parties de cloisons séparant ces locaux des postes de couchage, ainsi que les cloisons extérieures de ceux-ci, seront convenablement construites en acier ou en tout autre matériau approuvé, et elles seront imperméables à l'eau et aux gaz.

3. Les parois extérieures des postes de couchage et des réfectoires seront convenablement calorifugées. Les encaissements de machines, ainsi que les cloisons qui limitent les cuisines ou les autres locaux dégagés de la chaleur seront convenablement calorifugés chaque fois que cette chaleur pourra incommoder dans les aménagements et les coursives adjacents. Des dispositions seront également prises pour réaliser une protection contre la chaleur dégagée par les canalisations de vapeur et d'eau chaude.

4. Les cloisons intérieures seront construites en un matériau approuvé, non susceptible d'abriter de la vermine.

5. Les postes de couchage, les réfectoires, les salles de récréation et les coursives situées à l'intérieur du logement de l'équipage seront convenablement isolés de façon à éviter toute condensation ou toute chaleur excessive.

6. Les tuyauteries principales de vapeur et d'échappement des treuils et autres appareils auxiliaires sembla-

bles ne devront pas passer par le logement de l'équipage, ni, chaque fois que cela sera techniquement possible, par les coursives conduisant à ce logement. Si, dans ce dernier cas, il n'en est pas ainsi, ces tuyauteries devront être convenablement calorifugées et placées dans un encaissement.

7. Les panneaux ou vaigrages intérieurs seront faits d'un matériau dont la surface puisse aisément être maintenue en état de propreté. Seront interdits les planchéiages bouvetés ou toute autre méthode de construction susceptible d'abriter de la vermine.

8. L'autorité compétente décidera dans quelle mesure des dispositions tendant à prévenir l'incendie ou à en retarder la propagation devront être prises dans la construction du logement.

9. Les parois et plafonds des postes de couchage et réfectoires devront pouvoir être maintenus aisément en état de propreté et devront, s'ils sont peints, être d'une couleur claire; l'emploi d'enduits à la chaux sera interdit.

10. Les peintures des parois intérieures seront refaites ou reprises quand la nécessité s'en fera sentir.

11. Les matériaux et le mode de construction des revêtements de pont dans tout local affecté au logement de l'équipage devront être approuvés; les revêtements seront imperméables à l'humidité et leur maintien en état de propreté devra être aisé.

12. Lorsque les revêtements de pont seront en matière composite, le raccordement avec les parois sera arrondi de manière à éviter les fentes.

13. Des dispositifs suffisants seront prévus pour l'écoulement des eaux.

Article 7

1. Les postes de couchage et les réfectoires seront convenablement ventilés.

2. Le système de ventilation sera réglable de façon à maintenir l'air dans des conditions satisfaisantes et à en assurer une circulation suffisante par tous les temps et par tous les climats.

3. Tout navire affecté d'une façon régulière à la navigation sous les tropiques ou dans le golfe Persique sera pourvu à la fois de moyens mécaniques de ventilation et de ventilateurs électriques. Étant entendu qu'un seul de ces moyens pourra être employé dans les endroits où ce moyen assurera une ventilation satisfaisante.

4. Tout navire affecté à la navigation en dehors des tropiques sera pourvu soit d'un système de ventilation mécanique, soit de ventilateurs électriques. L'autorité compétente pourra exempter de cette disposition tout navire naviguant normalement dans les mers froides des hémisphères nord ou sud.

5. La force motrice nécessaire pour faire fonctionner les systèmes de ventilation prévus aux paragraphes 3 et 4 devra être disponible, dans la mesure où cela sera praticable, pendant tout le temps où l'équipage habite à bord ou y travaille, et si les circonstances l'exigent.

Article 8

1. Sauf à bord des navires affectés exclusivement à des voyages sous les tropiques ou dans le golfe Persique, une installation convenable de chauffage sera prévue pour le logement de l'équipage.

2. L'installation de chauffage devra fonctionner dans la mesure où cela sera praticable quand l'équipage vit ou travaille à bord et si les circonstances l'exigent.

3. À bord de tout navire où doit exister une installation de chauffage, celui-ci sera assuré par la vapeur, l'eau chaude, l'air chaud ou l'électricité.

4. A bord de tout navire où le chauffage est assuré par un poêle, des dispositions seront prises pour que celui-ci soit de dimensions suffisantes, soit convenablement installé et protégé, et pour que l'air ne soit pas vicié.

5. L'installation de chauffage devra être en mesure de maintenir dans le logement de l'équipage la température à un niveau satisfaisant dans les conditions normales de temps et de climat que le navire est susceptible de rencontrer en cours de navigation; l'autorité compétente devra prescrire les conditions à réaliser.

6. Les radiateurs et autres appareils de chauffage seront placés de manière à éviter le risque d'incendie et à ne pas constituer une source de danger ou d'inconfort pour les occupants des locaux. Si nécessaire, ils seront munis d'un écran de protection.

Article 9

1. Sous réserve des dérogations spéciales qui pourront être accordées pour les navires à passagers, les postes de couchage et les réfectoires seront convenablement éclairés à la lumière naturelle et seront pourvus, en outre, d'une installation convenable d'éclairage artificiel.

2. Tous les locaux réservés à l'équipage devront être convenablement éclairés. L'éclairage naturel dans les locaux d'habitation devra permettre à une personne d'acuité visuelle normale de lire, par temps clair et en plein jour, un journal imprimé ordinaire en tout point de l'espace disponible pour circuler. Un système d'éclairage artificiel donnant le même résultat sera installé lorsqu'il ne sera pas possible d'obtenir un éclairage naturel convenable.

3. Tout navire sera pourvu d'une installation permettant d'éclairer à l'électricité le logement de l'équipage. S'il n'existe pas à bord deux sources indépendantes de production d'électricité, un système supplémentaire d'éclairage de secours sera prévu au moyen de lampes ou d'appareils d'éclairage de modèle approprié.

4. L'éclairage artificiel sera disposé de manière que les occupants du poste en bénéficient au maximum.

5. Dans les postes de couchage, chaque couchette sera munie d'une lampe de chevet électrique.

Article 10

1. Les postes de couchage seront situés au-dessus de la ligne de charge, au milieu, ou à l'arrière du navire.

2. Dans des cas exceptionnels, l'autorité compétente pourra autoriser l'installation des postes de couchage à l'avant du navire - mais en aucun cas au delà de la cloison d'abordage - lorsque tout autre emplacement ne serait pas raisonnable ou pratique en raison du type du navire, de ses dimensions ou du service auquel il est destiné.

3. Sous réserve que des dispositions satisfaisantes soient prises pour l'éclairage et la ventilation, l'autorité compétente pourra permettre, sur les navires à passagers, de placer les postes de couchage au-dessous de la ligne de charge, mais en aucun cas immédiatement au-dessous des coursives de service.

4. La superficie, par occupant, de tout poste de couchage destiné au personnel subalterne ne sera pas inférieure à :

a) 1.85 mètre carré (ou 20 pieds carrés) à bord des navires jaugeant moins de 800 tonneaux;

b) 2.35 mètres carrés (ou 25 pieds carrés) à bord des navires jaugeant 800 tonneaux ou plus, mais moins de 3000 tonneaux;

c) 2.78 mètres carrés (ou 30 pieds carrés) à bord des navires jaugeant 3.000 tonneaux ou plus.

Toutefois, à bord des navires à passagers où plus de quatre membres du personnel subalterne sont logés dans un même poste de couchage, la superficie minimum par occupant pourra être de 2,22 mètres carrés (24 pieds carrés).

5. Dans le cas de navires où sont employés des groupes de personnel subalterne nécessitant l'embarquement d'un effectif nettement plus important que celui qui eût été utilisé autrement, l'autorité compétente pourra, pour ce genre de personnel, réduire la superficie, par occupant, des postes de couchage, pourvu toutefois que :

a) la superficie totale des postes de couchage alloués à ces groupes ne soit pas moindre que celle qui eût été attribuée si l'effectif n'avait pas été augmenté de ce fait,

b) la superficie minimum par occupant des postes de couchage soit d'au moins :

(i) 1.67 mètre carré (18 pieds carrés) pour les navires jaugeant moins de 3.000 tonneaux;

(ii) 1.85 mètre carré (20 pieds carrés) pour les navires jaugeant 3.000 tonneaux ou plus.

6. L'espace occupé par les couchettes, les armoires, les commodes et les sièges sera compris dans le calcul de la superficie. Les espaces exigus ou de forme irrégulière qui n'augmentent pas effectivement l'espace disponible pour circuler ou qui ne peuvent être utilisés pour y placer des meubles ne seront pas compris dans ce calcul.

7. La hauteur libre des postes de couchage de l'équipage devra être d'au moins 1.90 mètre (6 pieds 3 pouces).

8. Les postes de couchage seront en nombre suffisant pour que chaque catégorie de l'équipage dispose d'un ou plusieurs postes distincts; toutefois, l'autorité compétente pourra accorder des dérogations à cette disposition en ce qui concerne les navires de faible tonnage.

9. Le nombre de personnes autorisées à occuper chaque poste de couchage ne dépassera pas les chiffres maxima suivants :

a) officiers chefs de service, officiers du pont et officiers mécaniciens chefs de quart, et premiers officiers ou opérateurs de radio: un occupant par chambre;

b) autres officiers: un occupant par chambre si possible, et en aucun cas plus de deux;

c) personnel de main-d'œuvre: un ou deux occupants par poste et en aucun cas plus de deux;

d) autre personnel subalterne: deux ou trois personnes par poste si possible, et en aucun cas plus de quatre.

10. En vue d'assurer un logement satisfaisant et plus confortable, l'autorité compétente pourra, après consultation des organisations d'armateurs et/ou des armateurs et des organisations reconnues bona fide de gens de mer, accorder l'autorisation de loger au maximum dix membres de l'équipage dans le même poste dans le cas de certains navires à passagers.

11. Le nombre maximum de personnes à loger par poste de couchage sera indiqué d'une manière lisible et indélébile, en un endroit du poste où l'inscription pourra être vue, aisément.

12. Les membres de l'équipage disposeront de couchettes individuelles.

13. Les couchettes ne seront pas placées côte à côte d'une façon telle qu'on ne puisse accéder à l'une d'elles qu'en passant au-dessus d'une autre.

14. La superposition de plus de deux couchettes est interdite. Dans le cas où des couchettes sont placées le long de la muraille du navire, il est interdit de superposer des couchettes à l'endroit où un hublot est situé au-dessus d'une couchette.

15. Lorsque des couchettes sont superposées, la couchette inférieure ne sera pas placée à moins de 0.30 mètre (12 pouces) au-dessus du plancher; la couchette supérieure sera disposée à mi-hauteur environ entre le fond de la couchette inférieure et le dessous des barrots du plafond.

16. Les dimensions intérieures minima d'une couchette seront de 1.90 mètre sur 0.68 mètre (6 pieds 3 pouces sur 2 pieds 3 pouces).

17. Le cadre d'une couchette et, le cas échéant, la planche de roulis seront d'un matériau approuvé, dur, lisse et non susceptible de se corroder ou d'abriter de la vermine.

18. Si des cadres tubulaires sont utilisés dans la construction des couchettes, ils seront absolument fermés et sans perforations qui pourraient constituer un accès pour la vermine.

19. Toute couchette sera pourvue d'un fond élastique ou d'un sommier élastique, ainsi que d'un matelas rembourré d'une matière approuvée. L'utilisation, pour le rembourrage, de paille ou d'autre matière de nature à abriter de la vermine est interdite.

20. Lorsque des couchettes sont superposées, un fond imperméable à la poussière, en bois, en toile ou en une autre matière convenable, sera fixé en dessous du sommier élastique de la couchette supérieure.

21. Tout poste de couchage sera aménagé et meublé de manière à en faciliter la bonne tenue et à assurer un confort raisonnable pour ses occupants.

22. Le mobilier comprendra une armoire pour chaque occupant. Celle-ci aura au moins 1.52 mètre (5 pieds) de hauteur et une section transversale de 19.30 décimètres carrés (300 pouces carrés). Elle sera pourvue d'un rayon et d'un dispositif de fermeture par cadenas. La cadenas sera fourni par l'occupant.

23. Tout poste de couchage sera pourvu d'une table ou d'un bureau, de modèle fixe rabattable ou à coulisses, et de sièges confortables suivant les besoins.

24. Le mobilier sera construit en un matériau lisse et dur, non susceptible de se déformer ou de se corroder.

25. Chaque occupant aura à sa disposition un tiroir ou un espace équivalent d'une capacité au moins égale à 0.56 mètre cube (2 pieds cubes).

26. Les hublots des postes de couchage seront garnis de rideaux.

27. Tout poste de couchage sera pourvu d'une glace, de petits placards pour les articles de toilette, d'une étagère à livres et d'un nombre suffisant de patères.

28. Pour autant que cela sera praticable, les couchettes seront réparties de façon à séparer les quarts et à éviter qu'un homme de jour ne partage le même poste que des hommes prenant le quart.

Article 11

1. Des réfectoires suffisants seront installés à bord de tous les navires.

2. A bord des navires jaugeant moins de 1.000 tonneaux, des réfectoires distincts seront prévus pour :

- a) le capitaine et les officiers;
- b) le personnel de maistrance et le reste du personnel subalterne.

3. A bord des navires jaugeant 1.000 tonneaux ou plus, des réfectoires distincts seront prévus pour :

- a) le capitaine et les officiers;
- b) le personnel de maistrance et le reste du personnel subalterne du pont;
- c) le personnel de maistrance et le reste du personnel subalterne de la machine.

Toutefois :

(i) l'un des deux réfectoires prévus pour le personnel de maistrance et le reste du personnel subalterne peut être affecté au personnel de maistrance et l'autre au reste du personnel subalterne;

(ii) un réfectoire unique peut être prévu pour le personnel de maistrance et le reste du personnel subalterne du pont et de la machine lorsque les armateurs et/ou leurs organisations intéressées, et les organisations reconnues bona fide de gens de mer intéressées préfèrent qu'il en soit ainsi.

4. Des dispositions adéquates seront prévues pour le personnel du service général, soit en aménageant pour lui un réfectoire distinct, soit en lui donnant le droit d'utiliser les réfectoires affectés à d'autres catégories; à bord des navires de 5.000 tonneaux et au-dessus qui embarquent plus de cinq agents du service général, l'installation d'un réfectoire séparé à leur intention devra être envisagée.

5. Les dimensions et l'équipement de tout réfectoire devront être suffisants pour le nombre probable de personnes qui les utiliseront en même temps.

6. Tout réfectoire sera pourvu de tables et de sièges approuvés en nombre suffisant pour le nombre probable de personnes qui les utiliseront en même temps.

7. L'autorité compétente pourra accorder des dérogations aux dispositions ci-dessus concernant l'aménagement de réfectoires, dans la mesure où les conditions spéciales existant à bord des navires à passagers peuvent l'exiger.

8. Les réfectoires seront séparés distinctement des postes de couchage et placés aussi près que possible de la cuisine.

9. Une installation convenable pour le lavage des ustensiles de table, ainsi que des placards suffisants pour y ranger ces ustensiles, seront prévus lorsque les offices qui peuvent exister ne sont pas directement accessibles des réfectoires.

10. Les dessus des tables et des sièges seront d'une matière résistante à l'humidité, sans craquelures et d'un nettoyage aisé.

Article 12

1. A bord de tout navire, un ou des emplacements de superficie suffisante, compte tenu des dimensions du navire et de l'effectif de l'équipage, seront prévus sur un pont découvert, auxquels les membres de l'équipage auront accès lorsqu'ils ne sont pas de service.

2. Des locaux de récréation situés dans un endroit approprié et meublés d'une manière convenable seront prévus pour les officiers et le personnel subalterne. Lorsqu'il n'existera pas de tels locaux en dehors des réfectoires, ceux-ci seront établis, meublés et installés de façon à en tenir lieu.

Article 13

1. Des installations sanitaires suffisantes, comprenant des lavabos, des baignoires et/ou des douches, seront aménagées à bord de tout navire.

2. Des water-closets distincts seront installés dans la proportion minimum suivante :

- a) à bord des navires jaugeant moins de 800 tonneaux : trois;
- b) à bord des navires jaugeant 800 tonneaux ou plus, mais moins de 3.000 tonneaux; quatre;
- c) à bord des navires jaugeant 3.000 tonneaux ou plus : six;
- d) à bord des navires où les officiers ou opérateurs de radio ont un logement isolé, des installations sanitaires contigües ou situées à proximité seront prévues.

3. La législation nationale fixera la répartition des

water-closets entre les différentes catégories de l'équipage, sous réserve des dispositions du paragraphe 4 du présent article.

4. Des installations sanitaires pour tous les membres de l'équipage qui n'occupent pas des chambres ou des postes comportant une installation sanitaire privée seront prévues pour chaque catégorie de l'équipage, à raison de :

- a) une baignoire et/ou une douche par huit personnes ou moins;
- b) un water-closet par huit personnes ou moins;
- c) un lavabo par six personnes ou moins.

Toutefois, si le nombre de personnes d'une catégorie dépasse de moins de la moitié du nombre indiqué un multiple exact de ce nombre, l'excédent pourra être négligé pour l'application de la présente disposition.

5. Si l'effectif total de l'équipage dépasse 100 ou s'il s'agit de navires à passagers effectuant normalement des voyages d'une durée ne dépassant pas quatre heures, l'autorité compétente pourra envisager des dispositions spéciales ou une réduction du nombre d'installations sanitaires requises.

6. L'eau douce, chaude et froide, ou des moyens de chauffer l'eau seront fournis dans tous les locaux communs affectés aux soins de propreté. L'autorité compétente aura la faculté de fixer, après consultation des organisations d'armateurs et/ou des armateurs et des organisations reconnues bona fide de gens de mer, la quantité maximum d'eau douce qui peut être exigée de l'armateur, par homme et par jour.

7. Les lavabos et les baignoires seront de dimensions suffisantes et d'un matériau approuvé, à surface lisse, non susceptible de se fissurer, de s'écailler ou de se corroder.

8. L'aération de tout water-closet se fera par communication directe avec l'air libre, indépendamment de toute autre partie des locaux d'habitation.

9. Tout water-closet sera d'un modèle approuvé et pourvu d'une chasse d'eau puissante, en état constant de fonctionnement et contrôlable individuellement.

10. Les tuyaux de descente et de décharge seront de dimensions suffisantes et installés de manière à réduire au minimum les risques d'obstruction et à en faciliter le nettoyage.

11. Les installations sanitaires destinées à être utilisées par plus d'une personne seront conformes aux prescriptions suivantes :

- a) les revêtements de pont seront d'un matériau durable approuvé, faciles à nettoyer et imperméables à l'humidité; ils seront pourvus d'un système efficace d'écoulement des eaux;
- b) les cloisons seront en acier ou en tout autre matériau approuvé et étanches sur une hauteur d'au moins 0.23 mètre (9 pouces) à partir du plancher;
- c) les locaux seront suffisamment éclairés, chauffés et aérés;
- d) les water-closets seront situés en un endroit aisément accessible des postes de couchage et des locaux affectés aux soins de propreté, mais ils en seront séparés; ils ne donneront pas directement sur les postes de couchage ni sur un passage qui constituerait seulement un accès entre poste de couchage et water-closets; toutefois, cette dernière disposition ne sera pas applicable aux water-closets situés entre deux postes de couchage dont le nombre total d'occupants ne dépasse pas quatre;

e) si plusieurs water-closets sont installés dans un même local, ils seront suffisamment enclos pour en assurer l'insolement.

12. A bord de tout navire, des moyens de lavage et de séchage du linge seront prévus dans une proportion correspondant à l'effectif de l'équipage et à la durée normale du voyage.

13. Le matériel de lavage comprendra des bassins suffisants, avec dispositif d'écoulement, qui pourront être installés dans les locaux affectés aux soins de propreté s'il n'est pas raisonnablement possible d'aménager une buanderie séparée. Les bassins seront alimentés suffisamment en eau douce, chaude et froide. A défaut d'eau chaude, des moyens de chauffer de l'eau seront prévus.

14. Les moyens de séchage seront aménagés dans un local séparé des postes de couchage et des réfectoires, suffisamment aéré et chauffé et pourvu de cordes à linge ou d'autres dispositifs d'étendage.

Article 14

1. Une infirmerie distincte sera prévue à bord de tout navire embarquant un équipage de quinze personnes ou plus et affecté à un voyage d'une durée de plus de trois jours. L'autorité compétente pourra accorder des dérogations à cette disposition en ce qui concerne les navires affectés à la navigation côtière.

2. L'infirmerie sera située de telle sorte que l'accès en soit aisé, que ses occupants soient confortablement logés et qu'ils puissent recevoir, par tous les temps les soins nécessaires.

3. L'entrée, les couchettes, l'éclairage, la ventilation, le chauffage et l'installation d'eau seront aménagés de manière à assurer le confort et faciliter le traitement des occupants.

4. Le nombre de couchettes à installer dans l'infirmerie sera prescrit par l'autorité compétente.

5. Les occupants de l'infirmerie disposeront, pour leur usage exclusif, de water-closets qui feront partie de l'installation de l'infirmerie elle-même ou seront situés à proximité immédiate.

6. Il sera interdit d'affecter l'infirmerie à un usage autre que le traitement éventuel de malades.

7. Tout navire qui n'embarque pas de médecin devra être pourvu d'un coffre à médicaments d'un type approuvé, accompagné d'instructions aisément compréhensibles.

Article 15

1. Des penderies suffisantes et convenablement aérées destinées à recevoir les cirés seront aménagées à l'extérieur des postes de couchage, mais elles seront aisément accessibles de ces derniers.

2. A bord de tout navire jaugeant plus de 3.000 tonneaux, un local pour le service du pont et un autre pour le service de la machine seront aménagés et meublés pour servir chacun de bureau.

3. A bord des navires touchant régulièrement des ports infestés de moustiques, des dispositions seront prises pour protéger le logement de l'équipage en munissant de moustiquaires appropriées les hublots, ouvertures de ventilation et portes donnant sur un pont ouvert.

4. Tout navire naviguant normalement sous les tropiques ou dans le golfe Persique, ou à destination de ces régions, sera pourvu de tentes pouvant être instal-

lées sur les ponts découverts situés immédiatement au-dessus du logement de l'équipage, ainsi que sur la ou les parties de pont découvert servant de lieux de récréation.

Article 16

1. Dans le cas des navires visés au paragraphe 5 de l'article 10, l'autorité compétente pourra, en ce qui concerne les membres de l'équipage qui y sont visés, modifier les conditions fixées dans les articles qui précèdent, dans la mesure nécessaire pour tenir compte des habitudes ou usages nationaux; en particulier, elle pourra prendre des dispositions spéciales concernant, d'une part, le nombre des personnes qui occupent les postes de couchage, d'autre part, les aménagements des réfectoires et des installations sanitaires.

2. En modifiant les conditions ainsi fixées, l'autorité compétente sera cependant tenue de respecter les dispositions des paragraphes 1 et 2 de l'article 10 et les surfaces minima requises pour ce personnel au paragraphe 5 de l'article 10.

3. A bord des navires où une catégorie quelconque de l'équipage est formée de personnes dont les habitudes et les usages nationaux sont très différentes, des postes de couchage et autres locaux d'habitation séparés et adéquats seront prévus dans la mesure nécessaire pour répondre aux besoins des différentes catégories.

4. Dans le cas des navires mentionnés au paragraphe 5 de l'article 10, les infirmeries, réfectoires et installations sanitaires seront établis et maintenus, en ce qui concerne leur nombre et leur utilité pratique, sur la même base que ceux de tout autre navire d'un type similaire immatriculé dans le même pays.

5. Lors de l'élaboration, en conformité des dispositions du présent article, de règlements spéciaux, l'autorité compétente consultera les organisations reconnues bona fide gens de mer intéressées et les organisations des armateurs et/ou les armateurs qui emploient ceux-ci.

Article 17

1. Le logement de l'équipage sera maintenu en état de propreté et dans des conditions d'habitabilité convenables; il ne servira pas de lieu d'emmagasinement de marchandises ou d'approvisionnements qui ne sont pas la propriété personnelle de ses occupants.

2. Le capitaine ou un officier spécialement délégué par lui à cet effet, accompagné d'un ou plusieurs membres de l'équipage, procédera à des intervalles maxima d'un ne semaine à l'inspection de tous les locaux qui forment le logement de l'équipage; les résultats de l'inspection seront consignés par écrit.

PARTIE IV

APPLICATION DE LA CONVENTION AUX NAVIRES EXISTANTS

Article 18

1. Sous réserve des dispositions des paragraphes 2, 3 et 4 du présent article, la présente convention s'appliquera aux navires dont la quille aura été posée ultérieurement à la mise en vigueur de la convention pour le territoire dans lequel le navire est immatriculé.

2. Dans le cas d'un navire complètement terminé à la date à laquelle cette convention entrera en vigueur dans le pays où le navire est immatriculé et qui est au-dessous des prescriptions formulées à la Partie III de cette convention, l'autorité compétente pourra, après consultation des organisations d'armateurs et/ou des armateurs et des organisations reconnues bona fide gens de mer, exiger d'apporter au navire, pour le faire répondre aux prescriptions de la convention, telles modifications qu'elle estime possibles, compte tenu des problèmes pratiques qui entreront en jeu, lorsque :

a) le navire sera immatriculé à nouveau :

b) d'importantes modifications de structure ou des réparations majeures seront faites au navire par suite de l'application d'un plan préétabli, et non à la suite d'un accident ou d'un cas d'urgence.

3. Dans le cas d'un navire, en construction et/ou en transformation à la date où la présente convention entrera en vigueur pour le territoire où il est immatriculé, l'autorité compétente pourra, après consultation des organisations d'armateurs et/ou des armateurs et des organisations reconnues bona fide gens de mer, exiger d'apporter au navire, pour le faire répondre aux prescriptions de la convention, telles modifications qu'elle estime possibles, compte tenu des problèmes pratiques qui entreront en jeu; ces modifications constitueront une application définitive des termes de la convention, à moins qu'il ne soit procédé à une nouvelle immatriculation du navire.

4. Lorsqu'un navire—à moins qu'il ne s'agisse d'un navire dont il est fait mention aux paragraphes 2 et 3 du présent article ou auquel la présente convention était applicable au cours de la construction—est immatriculé à nouveau dans un territoire après la date à laquelle la présente convention y est entrée en vigueur, l'autorité compétente pourra, après consultation des organisations d'armateurs et/ou des armateurs et des organisations reconnues bona fide gens de mer, exiger que soient apportées au navire, en vue de le rendre conforme aux prescriptions de la convention, telles modifications qu'elle estime possibles, compte tenu des problèmes pratiques qui entreront en jeu. Ces modifications constitueront une application définitive des termes de la convention tant qu'il ne sera pas procédé à une nouvelle immatriculation du navire.

PARTIE V

DISPOSITIONS FINALES

Article 19

Rien dans la présente convention n'affectera aucune loi, sentence, coutume ou accord entre les armateurs et les gens de mer qui assurent des conditions plus favorables que celles prévues par cette convention.

Article 20

Les ratifications formelles de la présente convention seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Article 21

1. La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Directeur général.

2. La présente convention entrera en vigueur six mois après la date à laquelle auront été enregistrées les ratifications de sept des pays suivants: Etats-Unis d'Amérique, Argentine, Australie, Belgique, Brésil, Canada, Chili, Chine, Danemark, Finlande, France, Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, Grèce, Inde, Irlande, Italie, Norvège, Pays-Bas, Pologne, Portugal, Suède, Turquie et Yougoslavie, étant entendu que de ces sept pays, quatre au moins devront posséder chacun une marine marchande d'une jauge brute d'au moins un million de tonneaux. Cette disposition a pour but de faciliter, encourager et hâter la ratification de la présente convention par les Etats Membres.

3. Par la suite, la présente convention entrera en vigueur pour chaque Membre six mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 22

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article, sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 23

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications et dénonciations qui lui seront communiquées par les Membres de l'Organisation.

2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement de la dernière ratification nécessaire à l'entrée en vigueur de la convention, le Directeur général appellera l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

Article 24

Le Directeur général du Bureau international du Travail communiquera au Secrétaire général des Nations Unies aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications et de tous actes de dénonciation qu'il aura enregistrés conformément aux articles précédents.

Article 25

A l'expiration de chaque période de dix années à compter de l'entrée en vigueur de la présente convention, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail devra présenter à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa révision totale ou partielle.

Article 26

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant révision totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement :

a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant révision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 22 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant révision soit entrée en vigueur;

b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant révision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant révision.

Article 27

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

CONVENTION No. 92

CONVENTION CONCERNING CREW ACCOMMODATION ON BOARD SHIP
(Revised 1949)

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Thirty-second Session on 8 June 1949, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the partial revision of the Accommodation of Crews Convention, 1946, adopted by the Conference at its Twenty-eight Session, which is included in the twelfth item on the agenda of the session, and

Considering that these proposals must take the form of an international Convention, adopts this eighteenth day of June of the year one thousand nine hundred and forty-nine the following Convention, which may be cited as the Accommodation of Crews Convention (Revised), 1949 :

PART I.

GENERAL PROVISIONS

Article 1.

1. This Convention applies to every sea-going mechanically propelled vessel, whether publicly or privately owned, which is engaged in the transport of cargo or passengers for the purpose of trade and is registered in a territory for which this Convention is in force.

2. National laws or regulations shall determine when vessels are to be regarded as sea-going vessels for the purpose of this Convention.

3. This Convention does not apply to-

- (a) vessels of less than 500 tons;
- (b) vessels primarily propelled by sail but having auxiliary engines;
- (c) vessels engaged in fishing or in whaling or in similar pursuits;
- (d) tugs.

4. Provided that the Convention shall be applied where reasonable and practicable to-

- (a) vessels between 200 and 500 tons; and
- (b) the accommodation of persons engaged in usual sea-going routine in vessels engaged in whaling or in similar pursuits.

5. Provided also that any of the requirements contained in Part III of this Convention may be varied in the case of any ship if the competent authority is satisfied, after consultation with the organisations of shipowners and/or the shipowners and with the bona fide trade unions of seafarers, that the variations to be made provide corresponding advantages as a result of which the overall conditions are not less favourable than those which would result from the full application of the provisions of the Convention; particulars of all such variations shall be communicated by the Member to the Director-General of the International Labour Office, who shall notify the Members of the International Labour Organisation.

Article 2

In this Convention-

(a) the term "ship" means a vessel to which the Convention applies;

(b) the term "tons" means gross register tons;

(c) the term "passenger ship" means a ship in respect of which there is in force either (i) a safety certificate issued in accordance with the provisions of.

the International Convention for the Safety of Life at Sea for the time being in force or (ii) a passenger certificate;

(d) the term "officer" means a person other than a master ranked as an officer by national laws or regulations, or, in the absence of any relevant laws or regulations, by collective agreement or custom;

(e) the term "rating" means a member of the crew other than an officer;

(f) the term "petty officer" means a rating serving in a supervisory position or position of special responsibility who is classed as petty officer by national laws or regulations, or, in the absence of any relevant laws or regulations, by collective agreement or custom;

(g) the term "crew accommodation" includes such sleeping rooms, mess rooms, sanitary accommodation, hospital accommodation and recreation accommodation as are provided for the use of the crew;

(h) the term "prescribed" means prescribed by national laws or regulations or by the competent authority;

(i) the term "approved" means approved by the competent authority;

(j) the term "re-registered" means re-registered on the occasion of a simultaneous change in the territory of registration and ownership of the vessel.

Article 3

1. Each Member for which this Convention is in force undertakes to maintain in force laws or regulations which ensure the application of the provisions of Parts II, III and IV of this Convention.

2. The laws or regulations shall—

(a) require the competent authority to bring them to the notice of all persons concerned;

(b) define the persons responsible for compliance therewith;

(c) prescribe adequate penalties for any violation thereof;

(d) provide for the maintenance of a system of inspection adequate to ensure effective enforcement;

(e) require the competent authority to consult the organisations of shipowners and/or the shipowners and the recognised bona fide trade unions of seafarers in regard to the framing of regulations, and to collaborate so far as practicable with such parties in the administration thereof.

PART II.

PLANNING AND CONTROL OF CREW ACCOMMODATION

Article 4

1. Before the construction of a ship is begun a plan of the ship, showing on a prescribed scale the location and general arrangement of the crew accommodation, shall be submitted for approval to the competent authority.

2. Before the construction of the crew accommodation is begun and before the crew accommodation in an existing ship is altered or reconstructed, detailed plans of, and information concerning, the accommodation, showing on a prescribed scale and in prescribed detail the allocation of each space, the disposition of furniture and fittings, the means and arrangement of ventilation, lighting and heating, and the sanitary arrangements, shall be submitted for approval to the competent authority: Provided that in the case of emergency or temporary alterations or reconstruction

effected outside the territory of registration it shall be sufficient compliance with this provision if the plans are subsequently submitted for approval to the competent authority.

Article 5

On every occasion when—

(a) a ship is registered or re-registered,

(b) the crew accommodation of a ship has been substantially altered or reconstructed, or

(c) complaint has been made to the competent authority in the prescribed manner and in time to prevent any delay to the vessel by a recognised bona fide trade union of seafarers representing all or part of the crew or by a prescribed number or proportion of the members of the crew of the ship that the crew accommodation is not in compliance with the terms of this Convention, the competent authority shall inspect the ship and satisfy itself that the crew accommodation complies with the requirements of the laws and regulations.

PART III.

CREW ACCOMMODATION REQUIREMENTS

Article 6

1. The location, means of access, structure and arrangement in relation to other spaces of crew accommodation shall be such as to ensure adequate security, protection against weather and sea, and insulation from heat or cold, undue noise or effluvia from other spaces.

2. There shall be no direct openings into sleeping rooms from spaces for cargo and machinery or from galleys, lamp and paint rooms or from engine, deck and other bulk storerooms, drying rooms, communal wash places or water closets. That part of the bulkhead separating such places from sleeping rooms and external bulkheads shall be efficiently constructed of steel or other approved substance and shall be watertight and gastight.

3. External bulkheads of sleeping rooms and mess rooms shall be adequately insulated. All machinery casings and all boundary bulkheads of galleys and other spaces in which heat is produced shall be adequately insulated where there is a possibility of resulting heat effects in adjoining accommodation or passageways. Care shall also be taken to provide protection from heat effects of steam and/or hot-water service pipes.

4. Internal bulkheads shall be of approved material which is not likely to harbour vermin.

5. Sleeping rooms, mess rooms, recreation rooms and alley-ways in the crew accommodation space shall be adequately insulated to prevent condensation or overheating.

6. Main steam and exhaust pipes for winches and similar gear shall not pass through crew accommodation nor, whenever technically possible, through alley-ways leading to crew accommodation; where they do pass through such alley-ways they shall be adequately insulated and encased.

7. Inside panelling or sheeting shall be of material with a surface easily kept clean. Tongued and grooved boarding or any other form of construction likely to harbour vermin shall not be used.

8. The competent authority shall decide to what extent fire-prevention or fire-retarding measures shall be required to be taken in the construction of the accommodation.

9. The wall surface and deckheads in sleeping rooms and mess rooms shall be capable of being easily kept clean and, if painted, shall be light in colour; lime wash must not be used.

10. The wall surfaces shall be renewed or restored as necessary.

11. The decks in all crew accommodation shall be of approved material and construction and shall provide a surface impervious to damp and easily kept clean.

12. Where the floorings are of composition the joinings with sides shall be rounded to avoid crevices.

13. Sufficient drainage shall be provided.

Article 7.

1. Sleeping rooms and mess rooms shall be adequately ventilated.

2. The system of ventilation shall be controlled so as to maintain the air in a satisfactory condition and to ensure a sufficiency of air movement in all conditions of weather and climate.

3. Ships regularly engaged on voyages in the tropics and the Persian Gulf shall be equipped with both mechanical means of ventilation and electric fans: Provided that one only of these means need be adopted in spaces where this ensures satisfactory ventilation.

4. Ships engaged outside the tropics shall be equipped with either mechanical means of ventilation or electric fans. The competent authority may exempt ships normally employed in the cold waters of the northern or northern or southern hemispheres from this requirement.

5. Power for the operation of the aids to ventilation required by paragraphs 3 and 4 shall, when practicable, be available at all times when the crew is living or working on board and conditions so require.

Article 8

1. An adequate system of heating the crew accommodation shall be provided except in ships engaged exclusively in voyages in the tropics and the Persian Gulf.

2. The heating system shall, when practicable, be in operation at all times when the crew is living or working on board and conditions require its use.

3. In all ships in which a heating system is required, the heating shall be by means of steam, hot water, warm air or electricity.

4. In any ships in which heating is provided by a stove, measures shall be taken to ensure that the stove is of sufficient size and is properly installed and guarded and that the air is not fouled.

5. The heating system shall be capable of maintaining the temperature in crew accommodation at a satisfactory level under normal conditions of weather and climate likely to be met with on service; the competent authority shall prescribe the standard to be provided.

6. Radiators and other heating apparatus shall be so placed and, where necessary, shielded as to avoid risk of fire or danger or discomfort to the occupants.

Article 9

1. Subject to such special arrangements as may be permitted in passenger ships, sleeping rooms and mess rooms shall be properly lighted by natural light and shall be provided with adequate artificial light.

2. All crew spaces shall be adequately lighted. The minimum standard for natural lighting in living rooms shall be such as to permit a person with a normal vision to read on a clear day an ordinary newspaper in any part of the space available for free movement.

When it is not possible to provide adequate natural lighting, artificial lighting of the above minimum standard shall be provided.

3. In all ships electric lights shall be provided in the crew accommodation if there are not two independent sources of electricity for lighting, additional lighting shall be provided by properly constructed lamps or lighting apparatus for emergency use.

4. Artificial lighting shall be so disposed as to give the maximum benefit to the occupants of the room.

5. In sleeping rooms an electric reading lamp shall be installed at the head of each berth.

Article 10

1. Sleeping rooms shall be situated above the load line amidships or aft.

2. In exceptional cases the competent authority may, if the size, type or intended service of the ship render any other location unreasonable or impracticable, permit the location of sleeping rooms in the fore part of the ship, but in no case forward of the collision bulkhead.

3. In passenger ships the competent authority may, on condition that satisfactory arrangements are made for lighting and ventilation, permit the location of sleeping rooms below the load line, but in no case immediately beneath working alley-ways.

4. The floor area per person of sleeping rooms intended for ratings shall be not less than—

(a) 20 sq. ft. or 1.85 sq. m. in vessels under 800 tons;

(b) 25 sq. ft. or 2.35 sq. m. in vessels of 800 tons or over, but under 3,000 tons;

(c) 30 sq. ft. or 2.78 sq. m. in vessels of 3,000 tons or over;

Provided that, in the case of passenger ships in which more than four ratings are berthed in one room, the minimum per person may be 24 sq. ft. (2.22 sq. m.).

5. In the case of ships in which are employed such groups of ratings as necessitate the employment of a substantially larger number of ratings than would otherwise be employed, the competent authority may, in respect of such groups, reduce the minimum floor area of sleeping rooms per person, subject to the conditions that—

(a) the total sleeping space allotted to the group or groups is not less than would have been allotted had the numbers not been so increased, and

(b) the minimum floor area of sleeping rooms is not less than—

(i) 18 sq. ft. (1.67 sq. m.) per person in ships under 3,000 tons;

(ii) 20 sq. ft. (1.85 sq. m.) per person in ships of 3,000 tons or over.

6. Space occupied by berths and lockers, chests of drawers and seats shall be included in the measurement of the floor area. Small or irregularly shaped spaces which do not add effectively to the space available for free movement and cannot be used for installing furniture shall be excluded.

7. The clear head room in crew sleeping rooms shall not be less than 6 ft. 3 ins. (190 cm.).

8. There shall be a sufficient number of sleeping rooms to provide a separate room or rooms for each department: Provided that the competent authority may relax this requirement in the case of small ships.

9. The number of persons allowed to occupy sleeping rooms shall not exceed the following maxima:

(a) officers in charge of a department, navigating and engineer officers in charge of a watch and senior radio officers or operators: one person per room;

(b) other officers: one person per room wherever possible, and in no case more than two;

(c) petty officers: one or two persons per room, and in no case more than two;

(d) other ratings: two or three persons per room wherever possible, and in no case more than four.

10. With a view to ensuring adequate and more comfortable accommodation the competent authority may, after consultation with the organisations of shipowners and/or the shipowners and the bona fide trade unions of seafarers, grant permission to accommodate up to ten ratings per sleeping room in the case of certain passenger ships.

11. The maximum number of persons to be accommodated in any sleeping room shall be indelibly and legibly marked in some place in the room where it can conveniently be seen.

12. Members of the crew shall be provided with individual berths.

13. Berths shall not be placed side by side in such a way that access to one berth can be obtained only over another.

14. Berths shall not be arranged in tiers of more than two; in the case of berths placed along the ship's side, there shall be only a single tier where a sidelight is situated above a berth.

15. The lower berth in a double tier shall be not less than 12 ins. (30 cm.) above the floor; the upper berth shall be placed approximately midway between the bottom of the lower berth and the lower side of the deckhead beams.

16. The minimum inside dimensions of a berth shall be 6 ft. 3 ins. by 2 ft. 3 ins. (190 cm. by 68 cm.).

17. The framework and the lee-board, if any, of a berth shall be of approved material, hard, smooth, and not likely to corrode or to harbour vermin.

18. If tubular frames are used for the construction of berths, they shall be completely sealed and without perforations which would give access to vermin.

19. Each berth shall be fitted with a spring bottom or a spring mattress and with a mattress of approved material. Stuffing of straw or other material likely to harbour vermin shall not be used.

20. When one berth is placed over another a dust-proof bottom of wood, canvas or other suitable material shall be fitted beneath the spring bottom of the upper berth.

21. Sleeping rooms shall be so planned and equipped as to ensure reasonable comfort for the occupants and to facilitate tidiness.

22. The furniture shall include a clothes locker for each occupant. The clothes lockers shall be not less than 5 ft. (152 cm.) in height and of a cross-section area of 300 sq. ins. (19.30 sq. decimetres) and shall be fitted with a shelf and a hasp for a padlock. The padlock shall be provided by the occupant.

23. Each sleeping room shall be provided with a table or desk, which may be of the fixed, dropleaf or slide-out type, and with comfortable seating accommodation as necessary.

24. The furniture shall be of smooth, hard material not liable to warp or corrode.

25. The drawer or equivalent space for each occupant shall be not less than 2 cu. ft. (.056 cu. m.).

26. Sleeping rooms shall be fitted with curtains for the sidelights.

27. Sleeping rooms shall be fitted with a mirror, small cabinets for toilet requisites, a book rack and a sufficient number of coat hooks.

28. As far as practicable berthing of crew members shall be so arranged that watches are separated and that no daymen share a room with watch-keepers.

Article 11

1. Sufficient mess room accommodation shall be provided in all ships.

2. In ships of less than 1,000 tons separate mess room accommodation shall be provided for—

(a) master and officers;

(b) petty officers and other ratings.

3. In ships of 1,000 tons and over, separate mess room accommodation shall be provided for—

(a) master and officers;

(b) deck department petty officers and other ratings;

(c) engine department petty officers and other ratings;

Provided that—

(i) one of the two mess rooms for the petty officers and other ratings may be allotted to the petty officers and the other to the other ratings;

(ii) a single mess room may be provided for deck and engine department petty officers and other ratings in cases in which the organisations of shipowners and/or shipowners and the recognised bona fide trade unions of seafarers concerned have expressed a preference for such an arrangement.

4. Adequate mess room accommodation shall be provided for the catering department, either by the provision of a separate mess room or by giving them the right to the use of the mess rooms assigned to other groups; in the case of ships of 5,000 tons or over with more than five persons in the catering department consideration shall be given to the provision of a separate mess room.

5. The dimensions and equipment of each mess room shall be sufficient for the number of persons likely to use it at any one time.

6. Mess rooms shall be equipped with tables and approved seats sufficient for the number of persons likely to use them at any one time.

7. The competent authority may permit such exceptions to the foregoing rules concerning mess room accommodation as may be necessary to meet the special conditions in passenger ships.

8. Mess rooms shall be located apart from the sleeping rooms and as close as practicable to the galley.

9. Where available pantries are not accessible to mess rooms, adequate lockers for mess utensils and proper facilities for washing utensils shall be provided.

10. The tops of tables and seats shall be of damp-resisting material, without cracks and capable of being easily cleaned.

Article 12

1. In all ships a space or spaces to which the crew can have access when off duty shall be provided on an open deck; the space or spaces shall be of adequate area, having regard to the size of the ship and the crew.

2. Recreation accommodation, conveniently situated and appropriately furnished shall be provided for officers and for ratings. Where this is not provided separately from the mess rooms the latter shall be planned, furnished and equipped to give recreational facilities.

Article 13

1. Sufficient sanitary accommodation, including wash basins and tub and/or shower baths, shall be provided in all ships.

2. The following minimum number of separate water closets shall be provided :

(a) in ships of under 800 tons : three;
(b) in ships of 800 tons or over, but under 3,000 tons : four;

(c) in ships of 3,000 tons or over: six:

(d) in ships where the radio officers or operators are accommodated in an isolated position, sanitary facilities near or adjacent thereto shall be provided.

3. National laws or regulations shall prescribe the allocation of water closets to various groups, subject to the provisions of paragraph 4 of this Article.

4. Sanitary facilities for all members of the crew who do not occupy rooms to which private facilities are attached shall be provided for each group of the crew on the following scale :

(a) one tub and/or shower bath for every eight persons or less;

(b) one water closet for every eight persons or less;

(c) one wash basin for every six persons or less: Provided that when the number of persons in a group exceeds an even multiple of the specified number by less than one-half of the specified number this surplus may be ignored for the purpose of this paragraph.

5. When the total number of the crew exceeds 100 and in passenger vessels normally engaged on voyages of not more than four hours' duration, consideration may be given by the competent authority to special arrangements or a reduction in the number of facilities required.

6. Cold fresh water and hot fresh water or means of heating water shall be available in all communal wash places. The competent authority, in consultation with the organisations of shipowners and/or the ship-owners and with the recognised bona fide trade unions of seafarers, may fix the maximum amount of fresh water which the shipowner may be required to supply per man per day.

7. Wash basins and tub baths shall be of adequate size and constructed of approved material with a smooth surface not liable to crack, flake or corrode.

8. All water closets shall have ventilation to the open air, independently of any other part of the accommodation.

9. All water closets shall be of an approved pattern and provided with an ample flush of water, available at all times and independently controllable.

10. Soil pipes and waste pipes shall be of adequate dimensions and shall be so constructed as to minimise the risk of obstruction and to facilitate cleaning.

11. Sanitary accommodation intended for the use of more than one person shall comply with the following requirements :

(a) floors shall be of approved durable material, easily cleaned and impervious to damp, and shall be properly drained;

(b) bulkheads shall be of steel or other approved material and shall be watertight up to at least 9 ins. (23 cm.) above the level of the deck;

(c) the accommodation shall be sufficiently lighted, heated and ventilated;

(d) water closets shall be situated convenient to, but separate from, sleeping rooms and wash rooms, without direct access from the sleeping rooms or from a passage between sleeping rooms and water closets to which there is no other access: Provided that this requirement shall not apply where a water closet is located in a compartment between two sleeping rooms having a total of not more than four persons;

(e) where there is more than one water closet in a compartment, they shall be sufficiently screened to ensure privacy.

12. In all ships facilities for washing and drying clothes shall be provided on a scale appropriate to the size of the crew and the normal duration of the voyage.

The facilities for washing clothes shall include

suitable sinks which, may be installed in wash rooms, if separate laundry accommodation is not reasonably practicable, with an adequate supply of cold fresh water and hot fresh water or means of heating water.

14. The facilities for drying clothes shall be provided in a compartment separate from sleeping rooms and mess rooms, adequately ventilated and heated and equipped with lines or other fittings for hanging clothes.

Article 14

1. In any ship carrying a crew of fifteen or more and engaged in a voyage of more than three days' duration, separate hospital accommodation shall be provided. The competent authority may relax this requirement in respect of vessels engaged in coastal trade.

2. The hospital accommodation shall be suitably situated, so that it is easy of access and so that the occupants may be comfortably housed and may receive proper attention in all weathers.

3. The arrangement of the entrance, berths, lighting, ventilation, heating and water supply shall be designed to ensure the comfort and facilitate the treatment of the occupants.

4. The number of hospital berths required shall be prescribed by the competent authority.

5. Water closet accommodation shall be provided for the exclusive use of the occupants of the hospital accommodation, either as part of the accommodation or in close proximity thereto.

6. Hospital accommodation shall not be used for other than medical purposes.

7. An approved medicine chest with readily understandable instructions shall be carried in every ship which does not carry a doctor.

Article 15

1. Sufficiently and adequately ventilated accommodation for the hanging of oilskins shall be provided outside but convenient to the sleeping rooms.

2. In ships of over 3,000 tons one room for the deck department and one room for the engine department shall be provided and equipped for use as an office.

3. In ships regularly trading to mosquito-infested ports provision shall be made to protect the crews' quarters against the admission of mosquitoes by the fitting of suitable screens to side scuttles, ventilators and doors to the open deck.

4. All ships trading regularly to or in the tropics and the Persian Gulf shall be equipped with awnings for use over exposed decks above crew accommodation and over recreation deck space or spaces.

Article 16

1. In the case of the ships mentioned in paragraph 5 of Article 10 the competent authority may, in respect of the members of the crew there referred to, modify the requirements laid down in the foregoing articles as far as may be necessary to take account of their distinctive national habits and customs and in particular may make special arrangements concerning the number of persons occupying sleeping rooms and concerning mess room and sanitary facilities.

2. In modifying the said requirements the competent authority shall be bound by the specifications set forth in paragraphs 1 and 2 of Article 10 and by the minimum sleeping space requirements prescribed for such groups of ratings in paragraph 5 of Article 10.

3. In ships in which the crew in any department are persons of widely different national habits and customs, separate and appropriate sleeping and living accommodation shall be provided as may be necessary to meet the requirements of the different groups.

4. In the case of the ships mentioned in paragraph 5 of Article 10 the hospital, dining, bathing and sanitary facilities shall be provided and maintained on a standard, in regard to their quantity and practical usefulness, equal or comparable to that which obtains aboard all other ships of similar type and belonging to the same registry.

5. The competent authority shall, when framing special regulations under this Article, consult the recognised bona fide trade unions of seafarers concerned and the organisations of shipowners and/or the shipowners employing them.

Article 17

1. Crew accommodation shall be maintained in a clean and decently habitable condition and shall be kept free of goods and stores not the personal property of the occupants.

2. The master, or an officer specially deputed for the purpose by him, accompanied by one or more members of the crew, shall inspect all crew accommodation at intervals of not more than one week. The results of each such inspection shall be recorded.

PART IV.

APPLICATION OF CONVENTION TO EXISTING SHIPS

Article 18

1. Subject to the provisions of paragraphs 2, 3 and 4 of this Article, this Convention applies to ships the keels of which are laid down subsequent to the coming into force of the Convention for the territory of registration.

2. In the case of a ship which is fully complete on the date of the coming into force of this Convention for the territory of registration and which is below the standard set by Part III of this Convention, the competent authority may, after consultation with the organisations of shipowners and/or the shipowners and with the bona fide trade unions of seafarers, require such alterations for the purpose of bringing the ship into conformity with the requirements of the Convention as it deems possible, having regard to the practical problems involved to be made when—

(a) the ship is re-registered;

(b) substantial structural alterations or major repairs are made to the vessel as a result of long-range plans and not as a result of an accident or emergency.

3. In the case of a ship in the process of building and/or reconversion on the date of the coming into force of this Convention for the territory of registration, the competent authority may, after consultation with the organisations of shipowners and/or the shipowners and with the bona fide trade unions of seafarers, require such alterations for the purpose of bringing the ship into conformity with the requirements of the Convention as it deems possible having regard to the practical problems involved; such alterations shall constitute final compliance with the terms of this Convention, unless and until the ship be re-registered.

4. In the case of a ship, other than such a ship as is referred to in paragraphs 2 and 3 of this Article or a ship to which the provisions of this Convention were applicable while she was under construction, being re-registered in a territory after the date of the coming into force of this Convention for that territory, the competent authority may, after consultation with the organisations of shipowners and/or the shipowners and with the bona fide trade unions of seafarers, require such alterations for the purpose of bringing the ship into conformity with the requirements of the Convention as it deems possible having regard to the practical problems involved; such alterations shall constitute final compliance with the terms of this Convention, unless and until the ship is again re-registered.

PART V.

FINAL PROVISIONS

Article 19

Nothing in this Convention shall affect any law, award, custom or agreement between shipowners and seafarers which ensures more favourable conditions than those provided for by this Convention.

Article 20

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 21

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force six months after the date on which there have been registered ratifications by seven of the following countries: United States of America, Argentine Republic, Australia, Belgium, Brazil, Canada, Chile, China, Denmark, Finland, France, United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, Greece, India, Ireland, Italy, Netherlands, Norway, Poland, Portugal, Sweden, Turkey and Yugoslavia, including at least four countries each of which has at least one million gross register tons of shipping. This provision is included for the purpose of facilitating and encouraging early ratification of the Convention by Member States.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member six months after the date on which its ratification has been registered.

Article 22

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 23

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all the Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the last of the ratifications required to bring the Convention into force, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 24

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Chapter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 25

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 26

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides,

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 22 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force, this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and context for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 27

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Άρθρο δεύτερο.

Έκδοση διαταγμάτων.

Με προεδρικά διατάγματα εκδιδόμενα μετά πρόταση του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας ρυθμίζονται :

α) Ο τρόπος και οι λεπτομέρειες εφαρμογής των διατάξεων της κυρουμένης σύμβασης στα εμπορικά πλοία με ελληνική σημαία.

β) Οι εξαιρέσεις και παρεκκλίσεις στα πλαίσια που ορίζει η Σύμβαση.

γ) Η επέκταση όλων ή μέρους των διατάξεων της κυρουμένης σύμβασης και στα εμπορικά πλοία με ξένη σημαία που καταπλέουν στα ελληνικά λιμάνια στα πλαίσια που ορίζει η Σύμβαση.

δ) Κάθε άλλη λεπτομέρεια αναγκαία για την εφαρμογή του νόμου αυτού και της κυρουμένης σύμβασης καθώς και η αναστολή εφαρμογής των διατάξεων του νόμου αυτού σε περίπτωση πολέμου.

Άρθρο τρίτο.

Αρμόδιες αρχές εφαρμογής.

Για την εφαρμογή των διατάξεων του νόμου αυτού, της κυρουμένης σύμβασης και των κατ' εξουσιοδότηση εκδιδόμενων π. διαταγμάτων, αρμόδιοι είναι η Επιθεώρηση Εμπορικών Πλοίων και οι Λιμενικές Αρχές.

Άρθρο τέταρτο.

Εξαιρέσεις και παρεκκλίσεις.

Οι επιτρεπόμενες, από την κυρουμένη σύμβαση και τα προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση του νόμου αυτού, εξαιρέσεις και παρεκκλίσεις χορηγούνται από την ΕΕΠ.

Άρθρο πέμπτο.

Κείμενο.

Σε περίπτωση σύγκρουσης μεταξύ του αγγλικού και του ελληνικού κειμένου της σύμβασης υπερισχύει το αγγλικό.

Άρθρο έκτο.

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλουμε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 17 Ιουλίου 1986

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΣΕΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΤΕΡΙΚΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
ΚΑΡΟΛΟΣ ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ ΣΤΑΘΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 18 Ιουλίου 1986

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ